

ชายอในบรืบทกรุงเทพฯ

I LIVE IN BANGKOK

วืทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่ของการศึษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณชิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2561

KMITL-2018-AR-M-005-021

ชายอในบรืบทกรุงเทพฯ

I LIVE IN BANGKOK

ฮาสัน เตบสัน
HASUN TEBSUN

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2561

KMITL-2018-AR-M-005-021

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

I LIVE IN BANGKOK

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
FACULTY OF ARCHITECTURE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2018

KMITL-2018-AR-M-005-021

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2018

FUCULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ชายอโนบริบทกรุงเทพฯ

นักศึกษา

นายฮานัน เตบสัน

รหัสนักศึกษา

59602071

ปริญญา

ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

ทัศนศิลป์

พ.ศ.

2561

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ กัญจนา คำโสภี

บทคัดย่อ

ณ ปัจจุบันมีผู้คนจำนวนมากไม่น้อยย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานคร เพื่อมาศึกษาเล่าเรียน หรือหา
งานทำ และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากผลกระทบทางเศรษฐกิจ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้
ผู้วิจัยต้องการนำเสนอมุมมองหนึ่งของการย้ายถิ่นเข้ามาอาศัยในกรุงเทพฯ เพียงลำพัง โดยพูดถึง
เรื่องราวของผู้วิจัยเอง จากภูมิลำเนาจังหวัดสตูล พื้นแผ่นดินที่ได้ชื่อว่าสงบสุข เต็มเปี่ยมไปด้วย
ธรรมชาติรอบตัว และวัฒนธรรมที่สวยงาม ความเป็นพื้นถิ่นถูกปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับที่อยู่ใหม่เมื่อ
ผู้วิจัยต้องย้ายเข้ามาศึกษาเล่าเรียนในกรุงเทพมหานคร ในสายตาของผู้คนและผู้วิจัยซึ่งมีภูมิลำเนา
ต่างจังหวัดต่างมองเห็นกรุงเทพมหานครเป็นเมืองใหญ่ เต็มไปด้วยสีสัน มีสิ่งใหม่ๆ ที่น่าสนใจ มีผู้คน
ประกอบอาชีพที่ดี และมีรายได้ดี แต่เมื่อเวลาผ่านไป ภาพลักษณ์ที่แสนสวยงามกลับเปลี่ยนไปเมื่อ
ผู้วิจัยเรียนจบในระดับการศึกษาปริญญาตรี การมองเห็นภาพลักษณ์ของกรุงเทพฯ เริ่มเห็นชัดเจนมาก
ยิ่งขึ้น เมื่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนต่างคนต่างทำงาน ทำให้เกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว ต้องหางานทำเพื่อเลี้ยง
ตัวเองและครอบครัว ทุกช่วงเวลาที่อยู่ที่นี่มีแต่เรื่องการทำงาน การเอาตัวรอดใน
กรุงเทพมหานครเพียงลำพัง

การศึกษานี้นำเสนอผ่านกระบวนการทางศิลปะในรูปแบบงานจิตรกรรมสีอะคริลิกใน
ลักษณะการเขียนแบบสีน้ำบนผืนผ้าใบ โดยผู้วิจัยนำตัวเองเข้าไปอยู่ในพื้นที่จริงด้วยการสวมใส่ชุดพื้น
ถิ่นชาวไทยมุสลิม ในสถานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตที่ผ่านมาและเป็นภาพลักษณ์ของ
กรุงเทพมหานคร เพื่อถ่ายภาพในมุมมองกว้าง หรือถ่ายแบบพาโนรามา และนำภาพมาผ่านกระบวนการ
ทางโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ที่มีการนำภาพของต้นไม้ทางภาคใต้มาจัดการในองค์ประกอบภาพ ด้วย
การใช้สีเส้นของความเป็นพื้นถิ่น รูปลักษณ์ที่เรียบง่าย ตรงไปตรงมา สุดท้ายนำภาพผลงานที่ได้มาเป็น
ต้นแบบในการสร้างสรรค์งานจิตรกรรมบนผืนผ้าใบต่อไป

ผลการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยเกิดความรู้สึกคิดถึงบ้านเกิดมากยิ่งขึ้น ได้เห็นคุณค่าความรัก
ความผูกพันในครอบครัวและสังคมในภูมิลำเนาต่างจังหวัด ผู้ชมผลงานสามารถมองเห็นมุมมองนี้ และ
ทำให้เกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าของชีวิตที่แตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์ของผู้ชม ซึ่งจะเป็น
มุมมองบวกในแง่จิตใจของผู้ชมเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	I live in Bangkok
Student	Mr. Hasun Tebsun
ID	59602062
Degree	Master of Fine Arts
Program	Visual Arts
Academic Year	2018
Advisor	Assoc. Prof. Kunjana Dumsopee

ABSTRACT

Currently, high number of people tends to immigrate to Bangkok for studies and career due to economic consequences. This study is aimed to present one perspective of sole immigration into Bangkok based on the autobiography of the researcher. Originally from Satun Province land of nature and beautiful culture, the educational growth brought the researcher to live in Bangkok. In the perspectives from others including the researcher, Bangkok had been viewed as a huge city full of unique and vivid things and people with good career path and income. As the time passes by, the researcher graduated in the bachelor's degree. The whole picture of Bangkok became clearer when classmates had to work hard for self-earning and supporting family that made them feel lonely. Each time spent was only meant to work and survive in Bangkok alone.

This study is presented in a style of watercolor painting on a canvas. Initially, the researcher aimed to take a wide or panoramic photo shoot when going the field study by wearing local Thai-Muslim costumes in location related to the past and the symbol of Bangkok. The obtained photos would be edited on computer program later and combined with native southern plantation. The editing style focused on simplicity, directness, and local vivacity. Lastly, the taken photo became a sample for new creation on a canvas.

This study resulted in how the researcher longed for the hometown and valued love and closeness of the family and the society. Audience is allowed to have different perspectives and gain various life-valued vibes according to respective experiences as his or her mental positivity when looking at this artwork.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ต้องขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ กัญจณา คำโสภี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่ให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนให้คำชี้แนะ ปรึกษาแก้ไขงาน ตลอดจนให้ความรู้และมอบประสบการณ์ดีแก่ผู้วิจัย จนในที่สุดทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี รวมถึงอาจารย์ผู้สอนหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาทัศนศิลป์ ภาควิชาศิลปกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ขอขอบคุณเพื่อนๆ ที่คอยช่วยเหลือ คอยให้คำแนะนำ สนับสนุนด้านต่างๆ ในการถ่ายภาพ สำหรับภาพต้นแบบ เพื่อนำมาเขียนเป็นผลงานจริง หากไม่มีเพื่อนใจดีวิทยานิพนธ์เล่มนี้คงไม่สำเร็จลุล่วงมาได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณบิดา มารดา และพี่สาวที่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจมาโดยตลอด ทั้งในยามทุกข์ หรือสุข จนผ่านวันและเวลามาถึงจุดนี้

ฮาสัน เตะบสัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อ III ทางอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญรูป.....	VI
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมา และความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมุติฐานของการศึกษา.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ขั้นตอนการศึกษา.....	3
ขอบเขตในการสร้างสรรค์.....	4
แหล่งข้อมูล.....	4
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์	
สังคมชนบทกับสังคมเมือง.....	5
สังคมชนบท.....	5
สังคมเมือง.....	5
บุคลิกภาพของประชาชนชนบทและเมือง.....	6
ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพของประชากรในชนบท.....	7
แนวโน้มการเติบโตของเมืองในสังคมไทย.....	8
การเปลี่ยนที่อยู่ของคนไทย.....	8
แยกตามจำนวนและภูมิภาคต่างๆ.....	9
แยกตามเพศและกลุ่มอายุ.....	9
ระดับการศึกษา.....	10
ประเภทของการย้ายถิ่น.....	10
สาเหตุของการย้ายถิ่น.....	10
จังหวัดสตูลในชายแดนใต้.....	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อ IV อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ศิลปินที่มีอิทธิพลในงานสร้างสรรค์.....	13
3. วิธีดำเนินการวิจัย	
ขั้นตอนการสร้างภาพต้นแบบ.....	23
การเลือกพื้นที่เพื่อนำมาเป็นต้นแบบ.....	26
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	31
สีน้ำคืออะไร.....	31
ธรรมชาติสีน้ำ.....	33
รูปแบบการเขียนสีน้ำ.....	35
ขั้นตอนการเตรียมผ้าใบ.....	36
การร่างภาพบนผ้าใบ.....	37
ขั้นตอนการลงสี.....	39
ขั้นตอนการเก็บรายละเอียด.....	40
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน	
4.1 วิเคราะห์ผลงาน ชั้นที่ 1-4.....	41
4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์.....	48
4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	52
5. สรุปผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผล และข้อเสนอแนะ.....	57
บรรณานุกรม.....	59
ประวัติผู้เขียน.....	60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อ V ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 ลวดลายและสีเส้นผ้าปาเต๊ะ.....	12
2.2 ลวดลายและสีเส้นผ้าแรกาด.....	12
2.3 Richard Estes, Time Square at 3:53 P.M. Winter.....	14
2.4 Richard Estes, Amsterdam Avenue and 96th Street.....	14
2.5 Manit Sriwanichpoom, Hungry Ghost No.1.....	16
2.6 Manit Sriwanichpoom, Pink Man on tour No.1.....	16
3.1 ภาพร่างภายในรถเมล์มูมที่ 1	17
3.2 ภาพร่างภายในรถเมล์มูมที่ 2	18
3.3 ภาพร่างภายในรถเมล์มูมที่ 3	18
3.4 ภาพร่างภายในรถสองแถว มูมที่ 1.....	19
3.5 ภาพร่างภายในรถสองแถว มูมที่ 2.....	19
3.6 ภาพร่างภายใน Airport Link มูมที่ 1.....	20
3.7 ภาพร่างภายใน Airport Link มูมที่ 2.....	20
3.8 ภาพร่างภายในร้านกาแฟ.....	21
3.9 ภาพร่างภายในห้องนอน มูมที่ 1.....	21
3.10 ภาพร่างภายในห้องนอน มูมที่ 2.....	22
3.11 ภาพร่างภายในห้องนอน เทคนิคสีน้ำและสีอะคริลิคบนผ้าใบ.....	22
3.12 ภาพร่างภายในร้านกาแฟ เทคนิคสีน้ำและสีอะคริลิคบนผ้าใบ.....	23
3.13 ภาพร่างในพื้นที่ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ.....	24
3.14 ภาพร่างในพื้นที่ อาคารจุฬารัตน์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.....	24
3.15 ภาพร่างในพื้นที่ ศาลาแดง.....	25
3.16 ภาพร่างในพื้นที่ลานด้านหน้า เซ็นทรัลเวิลด์.....	25
3.17 ภาพร่างในพื้นที่ สยามพารากอน.....	26
3.18 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1.....	27
3.19 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงานแบบสมบูรณ ชิ้นที่ 1.....	27
3.20 ภาพบรรยากาศของสถานที่ ชื่องนนทรี.....	28
3.21 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2.....	28
3.22 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงานแบบสมบูรณ ชิ้นที่ 2.....	29
3.23 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงาน ชิ้นที่ 3.....	29
3.24 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงานแบบสมบูรณ ชิ้นที่ 3.....	30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อVI้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
3.25 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงาน ชั้นที่ 4	30
3.26 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงานแบบสมบูรณ์ ชั้นที่ 4	31
3.27 ภาพแสดงคุณสมบัติความโปร่งใสของสีน้ำ.....	32
3.28 ภาพแสดงการไหลและการกระจายของสี.....	33
3.29 ภาพแสดงการไหลของสีน้ำเมื่อตั้งกระดาษขึ้น.....	34
3.30 ภาพแสดงการดูดซับสีบนกระดาษ.....	34
3.31 ภาพแสดงการปาดปลายพู่กัน เพื่อสร้างเส้น.....	35
3.32 รูปแสดงการเขียนสีน้ำรูปแบบเปียกบนเปียก.....	35
3.33 รูปแสดงการเขียนสีน้ำรูปแบบเปียกบนแห้ง.....	36
3.34 รูปแสดงการเขียนสีน้ำรูปแบบแห้งบนแห้ง.....	36
3.35 รูปเปรียบเทียบการลงสีพื้นบนผ้าใบ.....	37
3.36 รูปแสดงการร่างเส้นในโปรแกรม Illustrator.....	37
3.37 รูปแสดงการทำกระดาษ Copy.....	38
3.38 รูปแสดงการร่างเส้น.....	38
3.39 รูปแสดงผลการร่างเส้นบนผ้าใบ.....	39
3.40 รูปส่วนหนึ่งของผลงาน แสดงผลการลงสีพื้นหลังรูปแบบ เปียกบนเปียก.....	39
3.41 รูปส่วนหนึ่งของผลงาน แสดงให้เห็นการลงสีรายละเอียด.....	40
4.1 ภาพแสดงผลงานชั้นที่ 1 ขณะยังไม่เสร็จ.....	41
4.2 ภาพแสดงการเปรียบเทียบการเขียนสีน้ำบนพื้นผิวต่างๆ.....	42
4.3 รูปแสดงการเขียนต้นไม้ส่วนหน้าของผลงานชั้นที่.....	43
4.4 รูปแสดงการบนพื้นผ้าใบชั้นที่ 2.....	44
4.5 รูปผลงานชั้นที่ 2.....	44
4.6 รูปแสดงการม้วนผ้าใบสำหรับการลงสี.....	46
4.7 ภาพผลงานชั้นที่ 3 ซายอ ณ พญาไท.....	46
4.8 ภาพผลงานชั้นที่ 4 ซายอ ณ โอศก.....	47
4.9 ซายอ ณ พญาไท.....	48
4.10 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพในผลงาน.....	48
4.11 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพในผลงาน.....	49
4.12 รูปเปรียบเทียบการแบ่งสัดส่วนของพื้นที่ผลงาน.....	50
4.13 รูปแสดงการเคลื่อนไหวในผลงาน.....	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต่อVIIถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป (ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.14 รูปแสดงลำดับจุดเด่นต่างๆในผลงาน.....	51
4.15 รูปแสดงลำดับจุดเด่นต่างๆ ในผลงาน โดยใช้รูปภาพอย่างง่าย.....	51
4.16 ภาพแสดงมิติของภาพ เพื่อให้เห็นรูปทรงของวัตถุ.....	52
4.17 ภาพแสดงรูปร่างในผลงาน.....	53
4.18 พื้นผิวของเฟรมผ้าใบที่ใช้เขียน.....	53
4.19 ลักษณะพื้นผิวของเฟรมผ้าใบเมื่อเขียนสีลงไป.....	54
4.20 เส้นในภาพผลงานงาน ชายอ ณ พญาไท.....	54
4.21 เส้นเพื่อแสดงออกถึงความลึกในผลงาน.....	54
4.22 รูปแสดงค่าน้ำหนักของสีในผลงาน.....	55
4.23 รูปแสดงโทนสีในผลงาน.....	56
4.24 รูปแสดงการจุด หรือแต้มสีในผลงานส่วนของต้นไม้.....	56
4.25 รูปแสดงการจุด หรือแต้มสีในผลงานส่วนของพื้นที่ สีขาว.....	57

บทที่ 1

บทนำ

การเข้ามาศึกษาในกรุงเทพเพียงลำพัง ปราศจากญาติพี่น้อง เป็นความรู้สึกหนึ่งที่ทำให้ผู้วิจัยมีความโดดเดี่ยว บนพื้นฐานของความคาดหวังของพ่อแม่ ที่ต้องการให้มีอาชีพการงานที่ดี เหมือนคนทั่วไป ความรู้สึกในอุดมคติความเป็นเมืองนั้นมีแรงดึงดูดของการได้ทำงานมีอาชีพที่ดีมากกว่าการหางานทำในพื้นที่จังหวัด 5 ชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นสิ่งที่แน่นอน ภาพความคิดที่สวยงามเริ่มจางหายไป เมื่อผู้วิจัยเรียนจบ การใช้ชีวิตของการทำงานจริงเริ่มขึ้น ความเป็นเมืองที่สวยงามเริ่มเปลี่ยนไป จากภาพบรรยากาศมีผู้คนเดินพลุกพล่านเริ่มเงียบปราศจากผู้คน และผู้วิจัยก็ยืนอยู่เพียงลำพังที่รายล้อมไปด้วยตึกที่สูงใหญ่ ที่แตกต่างจากภาพเก่าๆอย่างที่เคยมีมา

1.1 ความเป็นมา และความสำคัญของการสร้างสรรค์

จากบทความวิจัยสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ได้พูดถึงการย้ายถิ่น ความเป็นเมืองในปัจจุบัน การเข้ามาศึกษา หรือทำงานของประชาชนต่างจังหวัดที่เข้ามาใน กรุงเทพมหานครเพิ่มมากขึ้น และมีแนวโน้มที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาค ได้ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย และหากนับตั้งแต่ประเทศไทยเริ่มใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 จนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 ก่อให้เกิดการพัฒนาการด้านการสื่อสาร และคมนาคม อันเป็นสิ่งที่ช่วยอำนวยความสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายของผู้คนมากขึ้น จนทำให้เกิดกระแสการย้ายถิ่นในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระแสการย้ายถิ่นจากชนบทเข้าสู่เมืองหลวงและเมืองใหญ่ต่างๆ ซึ่งความเจริญที่แตกต่างกันระหว่างเมืองกับชนบทเป็นแรงดึงดูดประชากรจากชนบทสู่เมือง กล่าวได้ว่า รูปแบบและสาเหตุของการย้ายถิ่นของผู้คนนั้นมีความสลับซับซ้อน และมีปัจจัยหลายระดับเข้าเกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น ระดับบุคคล ระดับครอบครัว ระดับชุมชน และระดับชาติ ความเป็นเมืองหรือเขตเมืองนั้น เป็นที่รู้กันดีว่าเป็นปัจจัยหลักที่ดึงดูดการย้ายถิ่นของประชากร ทั้งนี้ก็เพราะความเป็นเมืองใหญ่ได้ให้โอกาสแก่ประชากรในด้านการศึกษา อาชีพที่อยู่อาศัย ภายใต้ระบบการขนส่งมวลชนที่มีมากกว่าเขตชนบทและเมืองเล็ก อย่างไรก็ตามการเพิ่มขึ้นของความเป็นเมืองก็มาพร้อมกับปัญหาและผลกระทบที่ใหญ่ขึ้นตามไปด้วย เช่น ความหนาแน่นในเขตเมือง การทำลายสิ่งแวดล้อม ภาวะว่างงาน ความยากจน

จากที่กล่าวไปข้างต้นยังมีบทความจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ทำการสำรวจการย้ายถิ่นของประชากร พ.ศ. 2559 พบว่า ผลการสำรวจในปี พ.ศ. 2559 พบว่า ผู้ย้ายถิ่นมีจำนวนทั้งสิ้น 7.73 แสนคน หรือคิดเป็นอัตราการย้ายถิ่นร้อยละ 1.1 จากประชากรทั้งประเทศ เมื่อพิจารณาตามจำนวนผู้เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ย้ายถิ่นและอัตราการย้ายถิ่นพบว่า ภาคกลางมีผู้ย้ายถิ่นและอัตราการย้ายถิ่นสูงที่สุด จำนวน 2.94 แสนคน ส่วนกรุงเทพมหานครมีผู้ย้ายถิ่นและอัตราการย้ายถิ่นน้อยที่สุด ภาคใต้ มีผู้ย้ายถิ่น จำนวนมากถึง 136,000 คน ซึ่งผู้วิจัยก็เป็นหนึ่งในนั้น โดยอายุในกลุ่มเยาวชน 15-24 ปี มีจำนวน 2.33 แสนคน ร้อยละ 30.1 ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีอัตราการย้ายถิ่นสูงที่สุด เนื่องจากการย้ายเพื่อศึกษาเล่าเรียนในระดับอุดมศึกษา และจากผลการสำรวจนี้พบว่า สาเหตุของการย้ายถิ่นที่มีอัตราสูงสุด คือด้าน การงาน ส่วนใหญ่ที่ย้ายถิ่นเนื่องจากต้องการหางานทำมากกว่าย้ายเพราะหน้าที่การงาน

วิทยานิพนธ์ “ชายอในบริบทกรุงเทพฯ” คำว่า “ชายอ” ในภาษามาลายู แปลว่า “ข้าพเจ้า” ซึ่งเป็นคำเรียกตนเองที่ใช้ในพื้นที่ปลายด้ามขวาน โดยผู้วิจัยมีภูมิลำเนาจังหวัดสตูล เป็นบ้านที่รายล้อมไปด้วยธรรมชาติที่อบอุ่น มีพ่อแม่และพี่สาว ผู้วิจัยเป็นลูกชายคนเดียวและคนสุดท้อง ตลอดระยะเวลาตั้งแต่วัยเด็กใช้ชีวิตอยู่ในจังหวัดสตูลไม่เคยพักในสถานที่อื่นมาจนถึงอายุ 18 ปี และหลังจากนั้นเข้ามาในกรุงเทพฯ เพื่อมาศึกษาเล่าเรียนโดยลำพัง ในสายตาผู้คนต่างจังหวัดอาจจะมองภาพลักษณ์ความเป็นเมืองแห่งนี้ในรูปลักษณะอันเป็นเมืองแห่งความศิวิไลซ์ และมีอาชีพที่มั่นคง แต่ในความรู้สึกของผู้วิจัยกลับมองเห็นมุมมองที่กลับกัน ปัจจุบันผู้วิจัยต้องทำงาน ทุกช่วงเวลาทำงาน และทุกเวลาที่เว้นว่าง ภาพลักษณ์ในอุดมคติของความเป็นเมืองแห่งศิวิไลซ์เริ่มเปลี่ยนไป กลับกลายเป็นเมืองของการต่อสู้ ดิ้นรนเพื่อคนด้านหลังที่ต้องแลกรมาด้วยความเหนื่อยล้าโดยลำพังด้วยความรู้สึกโดดเดี่ยว โดยการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้เป็นการสร้างสรรค์ที่ต้องการแสดงออกถึงความรู้สึกภายในใจผ่านกระบวนการสร้างสรรค์ในรูปแบบงานจิตรกรรม เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งของการบอกเล่าเรื่องราวความโดดเดี่ยวของการใช้ชีวิตอย่างตรงไปตรงมาในบริบทกรุงเทพฯ

1.2 จุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการศึกษา

มีประชากรคนไทยจำนวนไม่น้อยที่ต้องย้ายถิ่นเพื่อมาศึกษาเล่าเรียน และหาแนวทางหน้าที่การงานที่มั่นคงในเมืองหลวง ความรู้สึกคุ้นชินในบริบทชนบทเริ่มเปลี่ยนไปอย่างแน่นอน และยอมมีบริบทของความเป็นเมืองหลวงเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการใช้ชีวิตเดินหน้าต่อไปได้ ความรู้สึกนี้เองที่ต้องการถ่ายทอดสู่ผู้ชม ซึ่งเป็นความรู้สึกของผู้วิจัยเองที่ต้องการถ่ายทอดแก่สายตาผู้พบเห็น โดยเฉพาะผู้ชมที่มีภูมิลำเนาในเมืองหลวง หรือในกรุงเทพฯ เพื่อเป็นการแสดงออกบอกเล่าเรื่องราวความโดดเดี่ยวของคนๆ หนึ่งในจำนวนหลายล้านคนที่มีความรู้สึกเดียวกัน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้ชมจะได้รับมุมมองดีๆ อีกมุมมองหนึ่งในสังคมที่อาศัยอยู่ร่วมกันได้เป็นอย่างดี

1.3 สมมุติฐานของการศึกษา

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ได้นำเสนอถึงการย้ายถิ่นเพื่อเข้ามาศึกษาเล่าเรียน และการทำงานในเมืองหลวง หรือในกรุงเทพฯ ซึ่งผู้วิจัยเป็นหนึ่งในหลายแสนคนที่ต้องเข้ามาอาศัยพื้นที่ในบริบทของเมืองเพื่อดำเนินชีวิต หากความรู้สึกแปลกแยกของวัฒนธรรมบ้านเกิดของผู้วิจัยสามารถเข้ามากลมกลืนกับความเป็นเมืองได้ก็คงเป็นสิ่งเรื่องดี เพื่อเปลี่ยนสายตาในความรู้สึกของผู้คนส่วนใหญ่ที่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเมืองหลวงเห็นถึงความรู้สึกในอีกแง่มุมหนึ่งของวิถีชีวิตที่แตกต่างกันออกไป

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ด้านเนื้อหา เพื่อศึกษาค้นคว้าข้อมูลการย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ ในปัจจัยต่างๆ เช่น ด้านอาชีพ การศึกษา ด้านครอบครัว เป็นต้น เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับปัจจัยของผู้วิจัย เพื่อหาความสอดคล้องที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาเป็นข้อมูลเพื่อบอกเล่าเรื่องราวของผู้วิจัยผ่านผลงานจิตรกรรม

1.4.2 ด้านรูปแบบ เน้นการสร้างสรรค์ในรูปแบบผลงานจิตรกรรมสีน้ำ และสีอะคริลิคบนผืนผ้าใบ โดยนำเสนอมุมมองของการใช้ชีวิตในพื้นที่สำคัญๆ อันเป็นภาพลักษณ์ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น โดยในภาพจะปราศจากผู้คน หรือ ยานพาหนะ เพื่อให้ได้บรรยากาศที่เงียบเหงาเพื่อนำตนเองเข้าไปในพื้นที่เหล่านั้นได้

1.5 ขั้นตอนการศึกษา

1.5.1 ศึกษาผ่านการสืบค้นข้อมูลข่าวสาร บทความวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการย้ายถิ่นฐาน การเข้ามาอาศัยในกรุงเทพฯ เพื่อได้เข้าใจเหตุผลที่สอดคล้องกับผู้วิจัย อันก่อให้เกิดเนื้อหาที่เข้าใจแก่นแท้ของเหตุผล เพื่อบอกเล่าเรื่องราวผ่านผลงานจิตรกรรมได้

1.5.2 นำตนเองออกไปถ่ายรูปในพื้นที่ในกรุงเทพฯ เพื่อนำมาเป็นต้นแบบของการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ด้วยสีอะคริลิค และสีน้ำในลักษณะของสีน้ำในสไตล์พื้นบ้าน

1.5.3 ศึกษาวัฒนธรรมพื้นที่ภาคใต้โดยเฉพาะจังหวัดสตูล เพื่อดึงความเป็นพื้นถิ่นออกมาในลักษณะของการใช้สี

1.5.4 ศึกษาผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินที่มีอิทธิพลด้านแนวความคิด หรือกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบเดียวกันกับผู้วิจัย

1.6 ขอบเขตในการสร้างสรรค์

ผลงานจะถูกสร้างสรรค์บนผืนผ้าใบขนาด กว้าง 240 เซนติเมตร สูง 110 เซนติเมตร จำนวน 4 ชั้นด้วยเทคนิคสีน้ำและสีอะคริลิก

1.7 แหล่งข้อมูล

- 1.7.1 หนังสือวิชาการ บทความ หรือบทวิจัยที่เกี่ยวข้องในเนื้อหาเรื่องราวของกรุงเทพมหานคร และชุมชนปลายด้ามขวาน
- 1.7.2 ข้อมูลเว็บไซต์ และอินเทอร์เน็ต
- 1.7.3 ประวัติศาสตร์ศิลป์ของศิลปินที่ได้รับอิทธิพล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์วิจัยในครั้งนี้จะพูดถึง สังคมชนบทกับสังคมเมือง การเปลี่ยนที่อยู่ของคนไทย จังหวัดสตูลในชายแดนใต้ และการศึกษาเนื้อหาผลงานศิลปะที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ ของศิลปิน ริชาร์ด เอสเทส (Richard Estes) และมานิต ศรีวานิชภูมิ (Manit Sriwanichpoom) ที่นำมาศึกษา

2.1 สังคมชนบทกับสังคมเมือง

เมื่อเปรียบเทียบสังคมส่วนใหญ่มักนึกถึงสังคมเมืองและสังคมชนบท และดูเหมือนว่ามีความแตกต่างกันอย่างมาก และให้ความสำคัญแตกต่างกันออกไป โดยกล่าวสรุปได้ดังนี้

2.1.1 สังคมชนบท มีหลายความหมาย เพราะคำจำกัดความแตกต่างกันไปตามแนวความคิด หรือความสนใจในแต่ละผู้รู้ บางท่านให้น้ำหนักไปที่จำนวนของประชากรในพื้นที่ บางท่านให้น้ำหนักของวิถีชีวิต ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อาชีพ สิ่งแวดล้อมโดยรวม หรือ รูปแบบวัฒนธรรมของการใช้ชีวิตที่แตกต่างกับวิถีชีวิตของความเป็นเมือง โดยลักษณะอันโดดเด่นของสังคมชนบท คือ การใช้ชีวิต อยู่กับธรรมชาติ การติดต่อสื่อสารเน้นติดต่อกันในรูปแบบการเผชิญหน้า ศาสนาหรือความเชื่อมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต อยู่ร่วมกันเหมือนญาติพี่น้อง และสถานภาพทางสังคมนั้นจะเป็นไปโดยซ้ำๆ ตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไป (รัชนิกร เศรษฐ์, 2528)

2.1.2 สังคมเมือง มีลักษณะตรงกันข้ามกับสังคมชนบท โดยสังคมเมืองย่อมมีประชากรมากกว่า และการดำเนินชีวิตมีลักษณะเป็นการทำลายวัฒนธรรมชนบท เกิดความซับซ้อนทางวัฒนธรรม ความสามัคคีเริ่มหายไป มีทางเลือกทางวัฒนธรรมตามความสนใจ การอยู่ร่วมกัน หรือการเผชิญหน้ากันลดลง กิจกรรมต่างๆ ทางสังคมนั้นประชากรในพื้นที่เริ่มออกห่างไกลจากความเชื่อทางศาสนามากยิ่งขึ้น แต่กลับใช้หลักพื้นฐานของความรู้และใช้หลักเหตุผลมากกว่าความรู้สึกและความเชื่อและตัดสินใจในการกระทำ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีความเป็นปัจเจกชนนิยมมากยิ่งขึ้น โดยสามารถใช้ความคิด การกระทำของตนเองมาตัดสินใจ ชุมชนเมืองไม่มีความสัมพันธ์อย่างแนบแน่นเป็นกันเอง ส่วนใหญ่ความสัมพันธ์จะเป็นรูปแบบเป็นทางการ มีพิธี รูปแบบของการเข้า (รัชนิกร เศรษฐ์, 2528)

เกณฑ์พิจารณาเกี่ยวกับชุมชนชนบท และเมืองในการตัดสินใจตัดสินใจความเป็นชนบทนั้น ควรจะพิจารณาในแง่ต่างๆ ได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2.1 ด้านอาชีพ เป็นเกณฑ์สำคัญเบื้องต้นสำหรับชนบท โดยส่วนใหญ่ชนบทมีอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก เช่น การทำนา ทำสวน ทำสวนยาง ทำประมง เป็นต้น

2.1.2.2 ขนาดของชุมชน โดยชนบทจะมีชุมชนขนาดเล็ก ทำให้ผู้คนส่วนใหญ่รู้จักกันใกล้ชิดกันมากกว่าความเป็นเมือง บางพื้นที่อาจจะมีพื้นที่ขนาดใหญ่กว่าความเป็นเมือง เพราะความเป็นเมืองชุมชนมักอยู่เป็นกลุ่มก้อนของประชากร

2.1.2.3 ความหนาแน่นของประชากรในชุมชนชนบทมีน้อยกว่าชุมชนเมือง

2.1.2.4 วิถีชีวิตของคนในชุมชน ที่แตกต่างกัน

2.1.2.5 ความแตกต่างทางด้านสิ่งแวดล้อม คนในชุมชนมักทำงานกับธรรมชาติเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาล มีความสัมพันธ์ เรียนรู้ เข้าใจในธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ ลม ฝน ต้นไม้ พระจันทร์ มากกว่าคนเมือง

2.1.2.6 ความแตกต่างในเรื่องความไม่เหมือนกันทางสังคม คือการแบ่งชนชั้นทางสังคม ที่มีหลากหลายอาชีพ หลากหลายพฤติกรรม ความเชื่อ ความคิดอ่านและรสนิยมแตกต่างกัน

2.1.2.7 การเคลื่อนย้ายทางสังคม หมายถึง การเคลื่อนไหวของผู้คนในสังคม สังคมเมืองมีการเคลื่อนไหวอย่างเด่นชัด ในการไปทำงาน ทำกิจกรรมแบบไม่หยุดนิ่งเป็นปกติ หรือแม้แต่การเปลี่ยนอาชีพ ตำแหน่งหน้าที่การงาน การเปลี่ยนที่อยู่อาศัยจากบ้าน เป็นคอนโด มีการย้ายของผู้คนเข้ามาอย่างแออัดอยู่ในเมืองมากกว่าย้ายออกไปอยู่ในชนบท โดยในชนบทมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพน้อยกว่าคนเมือง หากใครทำสวน ก็จะทำสวนอย่างนั้นไปตลอด

โดยมีนักวิชาการ Louis Wirth ได้อธิบายตัวแปรสำคัญ คือ มีขนาดและความหนาแน่น และก่อให้เกิดตัวแปรที่สามคือ ความแตกต่างทางสังคมของคนในชุมชน หากชุมชนมีการใช้ชีวิตพบปะสังสรรค์กันมากเท่าไร ความแตกต่างทางความคิดย่อมมีมากขึ้นเท่านั้น และก่อให้เกิดความสัมพันธ์ในรูปแบบเป็นทางการ ไม่เป็นกันเอง ขาดความใกล้ชิด เกิดความสัมพันธ์กันแบบผิวเผิน การใช้ชีวิตในสังคมเมืองเลยมีลักษณะของการแข่งขัน มุ่งประโยชน์จากผู้อื่น เป็นคนใช้หลักเหตุและผล เมื่อรูปแบบนี้เกิดขึ้นต่อมาไม่มีความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง (รัชนิกร เศรษฐ์ 2528)

2.1.3 บุคลิกภาพของประชาชนชนบทและเมือง การแบ่งบุคลิกภาพของประชาชนสามารถอธิบายได้ด้วยหลักวิชา 3 สาขา คือ จิตวิทยา วัฒนธรรม และจิตวิทยาสังคมโดยแต่ละสาขาสามารถอธิบายพฤติกรรมได้ดังต่อไปนี้

2.1.3.1 จิตวิทยา โดยนักจิตวิทยา อธิบายได้ด้วยพฤติกรรมของประชากร สามารถทราบได้จาก กรรมพันธุ์ เช่น สีผิว หน้าตา รูปร่าง ทรงผม รวมไปถึงพฤติกรรม ด้านอารมณ์ การเรียนรู้ นิสัย ซึ่งเป็นลักษณะขั้นพื้นฐานการจำแนกได้เป็นอย่างดี เช่น ภาคใต้ส่วนใหญ่ผู้คนจะมีสีผิวเข้มมากกว่าภาคเหนือ โดยมีวัฒนธรรม ทางด้านสิ่งแวดล้อมที่คนในชนบทสามารถเรียนรู้ และเข้าใจเพื่อการดำรงชีพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3.2 จิตวิทยาสังคม คือ พฤติกรรมบุคคลที่นักจิตวิทยาสังคมนิยามถึงผลที่มาจากอิทธิพลของความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ

2.1.3.3 มานุษยวิทยา คือ พฤติกรรมของมนุษย์เกิดจากอิทธิพลของขบธรรมเนียม ประเพณี ความเชื่อ และอื่นๆ ซึ่งรวมเรียกว่าวัฒนธรรม โดยอธิบายถึง ทศนคติ ค่านิยม และความรู้ ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่ไม่เป็นวัตถุ รวมไปถึงวัฒนธรรมทางวัตถุด้วย (รัชนิกร เศรษฐโช. 2528)

2.1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อบุคลิกภาพของประชากรในชนบท มีอยู่ด้วยกัน 3 ปัจจัย

2.1.4.1 ธรรมชาติในชนบท ก่อให้เกิดรูปแบบวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เพราะชนบทนั้นอยู่กับธรรมชาติ แตกต่างกับชุมชนเมืองที่อยู่กับการเสริมแต่งของการใช้ชีวิตอย่างเห็นได้ชัดตามตึกมากมาย ชุมชนทางภาคใต้ใช้ชีวิตกับท้องทะเล สวนยางพารา ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ต้องอาศัยธรรมชาติเป็นปัจจัยควบคุมการใช้ชีวิต เช่น ชาวประมง ออกทำงานหาปลา ตามน้ำขึ้น-น้ำลง หรือชาวสวนยางออกกรีดยางในเวลากลางคืน เพื่อให้ได้น้ำยางที่มากขึ้นเนื่องจากอากาศที่เย็นกว่าตอนกลางวัน เพราะชนบทอยู่ภายใต้อิทธิพล ดิน ฟ้า อากาศ เมื่อธรรมชาติเกิดความแปรปรวนหรือไม่แน่นอนก็จะส่งผลกระทบต่อการทำงานของชาวสวนยางหรือชาวประมง ดังนั้นผู้คนมักพูดเรื่องเกี่ยวกับธรรมชาติมากกว่าพูดเรื่องตลาดหุ้น ทำให้ปรัชญาชีวิตของชุมชนชนบทมีเรื่องของความเป็นอยู่ที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้นิสัยของผู้คนในชนบทมักเป็นคนไม่รีบร้อน มีความอดทน รู้จักการรอคอย นิสัยต่างๆ จะถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้เข้ากับธรรมชาติ อย่างชาวเล ต้องรอน้ำขึ้นเพื่อสามารถนำเรือออกไปสู่ทะเลได้ ชาวสวนยางชอบนอนในเวลาเที่ยงวันเพื่อกรีดยางตอนกลางคืนถึงเช้า ทุกอย่างในชนบทจะดำเนินไปอย่างช้าๆ ไม่ได้เร่งรีบ ทำให้ทัศนคติ ความเชื่อแตกต่างไปจากคนเมืองที่ต้องทำงานแข่งกับเวลา อย่างข้าราชการ เข้าเอาตามเวลางาน หรือแตกต่างจากลูกจ้างในบริษัท เพราะคนเมืองใช้ชีวิตที่ไม่ได้คำนึงถึงธรรมชาติ แต่กลับคิดเรื่องการซื้อขาย การเติบโตในหน้าที่การงานมากกว่า

2.1.4.2 ลักษณะทางจิตวิทยาของคนชนบท มีลักษณะเฉพาะซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ หนึ่งลักษณะของกลุ่มปฐมภูมิ เป็นลักษณะในรูปแบบเป็นกันเองอย่างเป็นพี่เป็นน้อง ทำงานร่วมกัน แตกต่างจากคนเมืองไม่ได้มีความเป็นกันเอง แกร่งแหย่ง แข่งขันเอาชนะ ใช้ชีวิตเป็นแบบทางการ และลักษณะความสัมพันธ์แบบร่วมกันอยู่ ด้วยความเป็นอยู่ทางสภาพสังคมที่มีสมาชิกต่างกัน ก็ย่อมมีความผูกพันกับครอบครัวและเพื่อนบ้าน ลักษณะดังกล่าวนี้จะเห็นได้ในสังคมชนบททั่วไป

2.1.4.3 วัฒนธรรมกับบุคลิกภาพของคนชนบท มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดเจน ได้แก่ วัฒนธรรมที่ไม่เป็นวัตถุ เช่น ประเพณี ทศนคติ ค่านิยม ซึ่งมีความสำคัญต่อการสร้างบุคลิกภาพให้เกิดขึ้นในชนบท มีวัฒนธรรมทางวัตถุมีความเรียบง่ายไม่ซับซ้อน การสร้างเครื่องไม้เครื่องมือไม่ได้ยุ่งยาก ทุกอย่างดูไม่เร่งรีบ รักษาประเพณี ดังนั้นหากเทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงได้เข้ามา เพราะมีความคิด ปรัชญาเก่าๆ มาสร้างเป็นเกาะคุ้มกันได้เป็นอย่างดีต่อการรับมือกับเทคโนโลยีที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สว่นไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเข้ามา คนชนบทมีความขยัน รู้จักอดออมกว่าคนในเมืองเพราะไม่ได้มีบัตรเครดิต มักไม่นิยมฝากเงินกับธนาคาร แต่กลับเก็บไว้กับตัวเองมากกว่า และยังเป็นวัฒนธรรมที่ไม่เน้นหนักในเรื่องมารยาททางสังคม เพราะชีวิตอยู่กับครอบครัวและละแวกบ้านที่รู้จักกันเป็นอย่างดี เลยทำให้ลักษณะนิสัยเป็นคนจริงใจ มีน้ำใจต่อกัน รักอิสระเสรี

ลักษณะบุคลิกภาพของคนเมืองกล่าวโดยสรุปอย่างง่ายเนื่องจากเป็นไปในแนวทางตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพของคนชนบท คนเมืองมีลักษณะเป็นคนทันสมัย มีความรู้ มีการศึกษาวิชาเฉพาะด้าน ชอบเข้าร่วมสังสรรค์พบปะผู้คน ทำตัวเร่ร่อน ว่องไว มีเหตุมีผลอย่างมีระบบ มองโลกในแง่ดี มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง เพราะการใช้ชีวิตคนเมืองถูกควบคุมด้วยเวลา 24 ชั่วโมงอย่างชัดเจน มากกว่าธรรมชาติ เช่น เข้ามารับไปทำงาน ตกค่ำพบปะรับประทานอาหารเย็นกับเพื่อน เป็นต้น (รัชนิกร เศรษฐ์. 2528)

2.1.5 แนวโน้มการเติบโตของเมืองในสังคมไทย

จากรายงานการวิจัยเมืองในสังคมไทย: กำเนิด พัฒนาการ และแนวโน้ม สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2542 (เมืองในสังคมไทย. 2542 : 352) แนวโน้มในสังคมไทยนั้นมาพร้อมกับเทคโนโลยีต่างๆ ที่เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ เพราะเป็นเครื่องมือสื่อสารที่ทำให้ผู้คนในสังคมติดต่อกันได้มากที่สุด ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนในสังคม จากการพูดคุยแบบเผชิญหน้า นั่งเล่นหมากรุกด้วยกัน เล่นฟุตบอลด้วยกัน แต่กลับมานั่งเล่นหมากรุกอยู่บนหน้าจอคอมพิวเตอร์เพียงลำพัง หรือเล่นฟุตบอลในโทรศัพท์แทน ในขณะเดียวกันชุมชนเมืองส่วนหนึ่งมีความเป็นอยู่อย่างแออัดคับแคบ และหาพื้นที่สาธารณะเพื่อออกกำลังกายพบปะผู้คน ผู้คนเหล่านี้ล้วนมีความต้องการธรรมชาติเพื่อบำบัดหรือช่วยให้ตนเองรู้สึกผ่อนคลายจากการสวดตมควีนจากมลพิษทางอากาศ เนื่องจากการขนส่งเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในอนาคต เมืองในสังคมไทยยังคงเติบโตหากไม่มีการแก้ไขที่ตีปัญหาต่างๆ ย่อมตามมา แนวคิดอนุรักษ์วัฒนธรรมชุมชนควรได้รับการส่งเสริมให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการต้านกระแสโลกาภิวัตน์ กระแสนิยมภูมิปัญญาท้องถิ่นและการหันมาอยู่กับสิ่งแวดล้อม

ในขณะที่เมืองในสังคมตะวันตกได้พัฒนาจนถึงทางตันและเริ่มตระหนักว่าแนวทางการพัฒนาเมืองที่ให้รถเป็นใหญ่กว่าคนนั้นผิด จึงได้จำกัดจำนวนรถไม่ให้เข้าพื้นที่เมืองและให้เมืองเป็นเมืองของคน มีถนนคนเดินอย่างเสรี สังคมไทยต้องเรียนรู้จากข้อผิดพลาดของสังคมอื่น เพื่อนำมาพัฒนาสังคมไทยต่อไป (ดวงจันทร์ อาภาวัชรุทธิ์ เจริญเมือง. 2542)

2.2 การเปลี่ยนที่อยู่ของคนไทย

การเปลี่ยนที่อยู่ของคนไทย เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อความเป็นอยู่ของผู้อาศัยในบริเวณนั้น หากไม่บริหารจัดการพื้นที่อยู่อาศัยให้ดีและเหมาะสมกับจำนวนผู้อยู่อาศัยทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้คนอย่างแน่นอน เช่น ปัญหาความแออัดของพื้นที่อยู่อาศัย ปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม หรือภาวะมลพิษ เป็นต้น

จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้สำรวจการย้ายถิ่นของประชากรคนไทยในปี พ.ศ. 2559 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2559 จากครัวเรือนตัวอย่างทั้งสิ้น 83,8808 ครัวเรือน เพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐานด้านประชากร และสังคมของผู้ย้ายถิ่น สำหรับนำไปใช้ในการติดตามสถานการณ์การย้ายถิ่นของประชากร ซึ่งผลการสำรวจสรุปแยกตามหัวข้อหลักๆ ได้ดังนี้

2.2.1 แยกตามจำนวนและภูมิภาคต่างๆ

ผลการสำรวจในปี พ.ศ. 2559 พบว่า ผู้ย้ายถิ่นจากประชากรทั้งประเทศ มีจำนวนทั้งสิ้น 773,000 คน โดยในแต่ละภาคมีการย้ายถิ่นคือ ภาคกลาง มีผู้ย้ายถิ่นและอัตราการย้ายถิ่นสูงที่สุดจำนวน 294,000 คน ในขณะที่เดียวกันกรุงเทพมหานครมีผู้ย้ายถิ่นและอัตราการย้ายถิ่นไปที่อื่นน้อยที่สุดจำนวน 25,000 คน ทั้งๆที่มีประชากรมากกว่าจังหวัดใกล้เคียงหลายเท่า เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศ การค้าขาย งานทำงานย่อมเป็นสิ่งดึงดูดให้ผู้ลงทุนบริษัทต่างๆเข้ามาลงทุนมากขึ้น ผู้คนส่วนใหญ่เข้ามาเพื่อต้องการทำงานมากกว่าการออกไปทำงานในพื้นที่อื่น การย้ายถิ่นของคนกรุงเทพ ย้ายถิ่นด้วยเหตุผลของการมีครอบครัวมากกว่าหน้าที่การงาน ภาคเหนือ และภาคใต้ มีผู้ย้ายถิ่นเท่ากันคือ 136,000 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีผู้ย้ายถิ่น 182,000 คน

2.2.2 แยกตามเพศและกลุ่มอายุ

จากสำนักงานสถิติแห่งชาติได้บันทึกไว้ เมื่อพิจารณาอัตราการย้ายถิ่นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555-2559 พบว่า อัตราการย้ายถิ่นมีแนวโน้มลดลง ซึ่งผู้วิจัยได้เข้ามาอยู่ในกรุงเทพในช่วงปี พ.ศ.2554 ซึ่งถือได้ว่าในช่วงปีนี้มีมีการย้ายถิ่นมากกว่าในปัจจุบันจากสถิติล่าสุดของสำนักงานสถิติแห่งชาติบันทึกไว้ ซึ่งในช่วงปี พ.ศ. 2554 สาเหตุการย้ายส่วนหนึ่งเกิดจากสภาพเศรษฐกิจ การเมืองที่วุ่นวายในช่วงเวลานั้น

กลุ่มช่วงอายุ กลุ่มวัยที่มีการย้ายถิ่นมากที่สุดคือ กลุ่มวัยทำงานหลังจากเรียนจบไปจนถึงวัยเกษียณ ในช่วงอายุ 25 - 59 ปี คิดเป็นจำนวน 421,00 คน หรือคิดเป็น 54.5% ของผู้ย้ายถิ่นทั้งหมด รองลงมาคือ กลุ่มวัยเยาวชนวัยเรียนในช่วงอายุ 15 - 24 ปี มีจำนวน 233,00 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 30.1 ของผู้ย้ายถิ่นทั้งหมด เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

30.1% กลุ่มวัยเด็กช่วงอายุ 0-14 ปี มีจำนวน 90,900 คน ร้อยละ 11.8% และกลุ่มวัยผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป มีจำนวนผู้ย้ายถิ่น 28,000 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6% เมื่อพิจารณาตามอัตราการย้ายถิ่น พบว่ากลุ่มวัยเยาวชน ระหว่างช่วงอายุ 15 – 24 ปี จะมีอัตราการย้ายถิ่นสูงสุด รองลงมาคือ กลุ่มวัยผู้ใหญ่ ช่วงวัยทำงาน 25 – 59 ปี ต่อมากลุ่มวัยผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป มีอัตราการย้ายถิ่นน้อยที่สุด

2.2.3 ระดับการศึกษา

จากการสำรวจพบว่าในปี พ.ศ.2559 มีผู้ย้ายถิ่นที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีการย้ายถิ่นสูงสุด 183,000 คน รองลงมาเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 153,000 คน ระดับประถมศึกษา 137,000 คน ระดับอุดมศึกษา 126,000 คน ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา 53,500 คน และไม่มีการศึกษา 29,300 คน

2.2.4 ประเภทของการย้ายถิ่น

เมื่อพิจารณาตามประเภทของการย้ายถิ่น พบว่า ผู้ย้ายถิ่นภายในภาคเดียวกันมีจำนวนมากกว่าผู้ย้ายถิ่นระหว่างภาค และเมื่อเปรียบเทียบกับ การสำรวจในปี พ.ศ. 2558 การย้ายถิ่นภายในจังหวัดมีแนวโน้มลดลง

2.2.5 สาเหตุของการย้ายถิ่น

เมื่อสอบถามถึงสาเหตุของการย้ายถิ่น พบว่า ร้อยละ 34.7 ด้วยสาเหตุการงาน เช่น หางานทำ หรือต้องการเปลี่ยนงาน เป็นต้น รองลงมาคือด้านครอบครัว เช่น ติดตามคนในครอบครัว หรือกลับภูมิลำเนา เป็นต้น ร้อยละ 33.2 และสาเหตุในด้านอื่นๆ ได้แก่ ด้านที่อยู่อาศัย ร้อยละ 17.4 ด้านการศึกษาร้อยละ 6.4 ด้านสุขภาพร้อยละ 3.7 ที่เหลือเป็นสาเหตุอื่นๆ เช่น เพื่อดูแลผู้อื่น ขาดคนดูแล เป็นต้น

2.3 จังหวัดสตูลในชายแดนใต้

หลัง พ.ศ. 1500 รัฐพื้นเมืองสุวรรณภูมิในอุษาคเนย์ ปรับตัวทางการค้า แล้วร่วมกันควบคุมการค้าขายด้วยตัวเอง ขณะเดียวกันเงินก็แต่งเรือสำเภาออกค้าขายทางทะเลด้วยตัวเอง คนกลางในนาม “ศรีวิชัย” ล่มสลายไป ทำให้เกิดเมืองท่าชายฝั่งเพิ่มมากขึ้นโดยรอบอ่าวไทย และทางชายฝั่งทะเลอันดามัน (สุจิตต์ วงษ์เทศ. 2554 : 78)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากหนังสือ “สี่จังหวัดชายแดนภาคใต้” ปัตตานี ยะลา นราธิวาส และสตูล เขียนโดย สุจิตต์ วงษ์เทศ ได้บอกเล่าเรื่องราวของสี่จังหวัดชายแดนใต้ โดยสี่จังหวัดชายแดนใต้ส่วนใหญ่เกิดจากการค้าขายทางทะเลเป็นสำคัญ เกิดหมู่บ้านชุมชนตามมูมเมืองต่างๆ เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม วิถีชีวิต และภาษาซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพูดคุยติดต่อกับชาย

ภาษาชวา-มลายู เป็นภาษาหลักในการค้าขายทางทะเลตั้งแต่อดีต โดยเฉพาะจังหวัดปลายด้ามขวาน คือ ตรัง สตูล สงขลา ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ใช้ภาษามลายูพูดคุยติดต่อกับชายมาจนถึงปัจจุบัน แต่ก็เริ่มสูญหายไปบ้างในบางหมู่บ้านบางชุมชน ส่วนใหญ่ชาวเลหรือชุมชนท่าเรือยังคงใช้ภาษามลายูในการติดต่อกับชายกับต่างประเทศเช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย เพื่อแลกเปลี่ยนสินค้าหรือออกเรือไปทำงานต่างแดน ส่วนภาษาไทยมีบทบาทมากทางตอนบนแผ่นดินใหญ่เรียก สยามประเทศ แต่ในปัจจุบันภาษาไทยยังคงใช้ในการสื่อสารมากกว่าภาษามลายู โดยเฉพาะ จังหวัด ตรัง สตูล และ สงขลา ส่วนจังหวัด ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ยังคงใช้ภาษามลายูในการติดต่อกับชายทั่วไปในชุมชน ส่วนภาษาไทยมักใช้สื่อสารในทางราชการ อาจารย์นิติ เอียวศรีวงศ์ ได้กล่าวว่า

ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ภาษาไทย-ไต เริ่มแพร่หลายมากขึ้นในดินแดนที่เป็นประเทศไทยในปัจจุบัน ปัจจัยสำคัญที่สุดน่าจะเป็นการค้าภายใน เนื่องจากพวกไท-ไต ตั้งภูมิลำเนาในหุบเขาขนาดเล็กมาก่อน เมื่อมีประชากรเพิ่มขึ้นผลิตอาหารไม่พอ ต้องพึ่งพิงการค้าทางไกล ฉะนั้นจึงน่าจะมีบทบาทในการค้าขายภายในซึ่งเพียงพอเพิ่มขึ้นในช่วงนี้และทำให้ภาษาไทย-ไตกลายเป็นภาษากลาง

หลัง พ.ศ.1700 ศาสนาอิสลามแพร่หลายทางตอนล่าง มีศูนย์กลางอยู่รัฐปัตตานี ใช้ภาษามลายูในการเผยแผ่สอนศาสนา ส่วนพระพุทธรศาสนาเถรวาททางตอนบนมีศูนย์กลางอยู่ที่ รัฐนครศรีธรรมราช ต่อมาผนวกเข้ากับคนไทยทางตอนกลางของประเทศไทยปัจจุบัน ความแตกต่างที่สำคัญของศาสนาทั้งสอง ก็คือแพร่กระจายไปถึงคนธรรมดาแม้ในชนบทห่างไกล เพราะมีผู้สอนศาสนาที่เป็นพระภิกษุหรือผู้รู้ที่เข้าไปถึงหมู่บ้าน หรือจัดตั้งองค์กรทางศาสนาในหมู่บ้านโดยตรง จึงกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการประสานสังคมที่มีความหลากหลายให้ลงรอยกันได้โดยไม่เคยปรากฏมาก่อน... (รัชนิกร เศรษฐ. 2528)

เมื่อศาสนา และการค้าขายในพื้นที่ปลายด้ามขวานเข้ามา มีบทบาท เกิดการแลกเปลี่ยนสินค้า โดยเฉพาะเรื่องการแต่งกายของชาวไทยมุสลิมมีความโดดเด่นและใกล้เคียงกับเพื่อนบ้านอย่าง มาเลเซียและอินโดนีเซียเป็นอย่างมาก เนื่องจากมาเลเซีย และอินโดนีเซียเป็นแหล่งผลิตผ้า เช่น ผ้า ปาเต๊ะ ผ้าแรกาด เป็นต้น ส่วนใหญ่เป็นลักษณะผืนผ้าที่มีสีสันทสวยงาม ลายดอกไม้ หรือพันธุ์ไม้ ส่วน ชุมมุสลิมชายส่วนใหญ่ไม่ได้มีสีจัดจ้านมากเมื่อเทียบกับชุมมุสลิมหญิง ผ้าถุงผู้ชายนิยมเป็นลายเส้นหรือลายตาราง เสื้อที่ใช้กันทั่วไปมีลักษณะเป็นพันธุ์ไม้

รูปที่ 2.1 ลวดลายและสีเส้นผ้าปาเต๊ะ

รูปที่ 2.2 ลวดลายและสีเส้นผ้าแรกาด

จังหวัดสตูลเป็นจังหวัดเล็กๆ มีประชากรประมาณสี่แสนคน มีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลอันดามัน และมีหมู่เกาะมากมาย ติดกับจังหวัดตรัง พัทลุง และติดชายแดนมาเลเซีย เป็นจังหวัดที่เงียบสงบ เนื่องจากจังหวัดสตูลมีเส้นทางหลักเพียงเส้นทางเดียว และเป็นหัวมุมส่วนหนึ่งของปลายด้านขวานทำให้จังหวัดสตูลเปรียบเสมือนเป็นทางผ่าน ระหว่างจังหวัดตรังกับสงขลา และไม่เป็นที่นิยมในการใช้เส้นทางนี้อันเนื่องมาจากเป็นระยะทางที่ไกลกว่า ทำให้จังหวัดสตูลดูเหมือนว่าเป็นจังหวัดปิดเงียบ แต่สงบ เต็มไปด้วยธรรมชาติและวัฒนธรรมทางสังคมที่สวยงาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ศิลปินที่มีอิทธิพลในงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับอิทธิพลจากศิลปินหลายท่าน โดยคำนึงถึงแนวคิด รูปแบบการสร้างสรรค์ รูปแบบการนำเสนอที่มีความใกล้เคียงกับแนวความคิดของผู้วิจัย โดยยกตัวอย่างศิลปิน 3 ท่าน ที่ทำงานเกี่ยวกับเมืองและชนบท คือ ริชาร์ด เอสเทส (Richard Estes) และมานิต ศรีวานิชภูมิ (Manit Sriwanichpoom)

1. ริชาร์ด เอสเทส (Richard Estes)

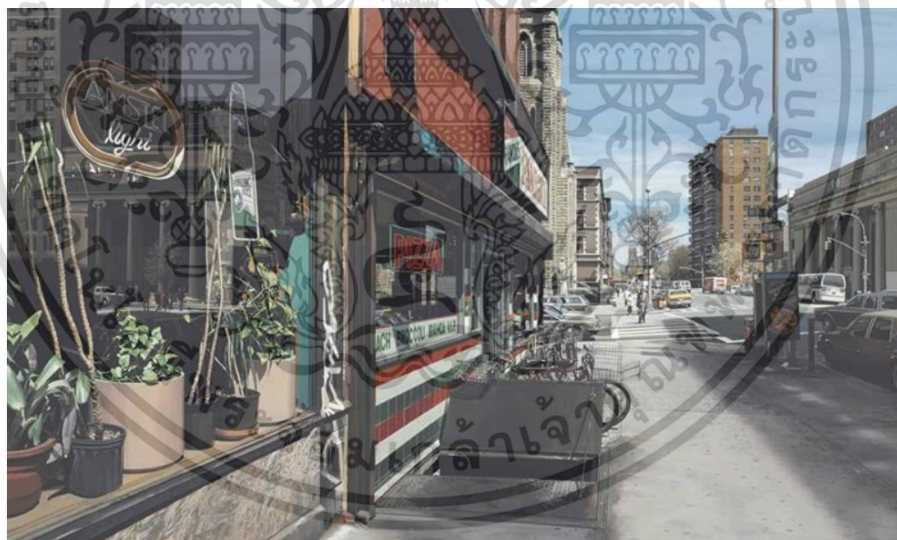
ศิลปินชาวอเมริกันเกิดเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม ค.ศ. 1936 รัฐอิลลินอยส์เอสเทส จบการศึกษาจากสถาบันศิลปะแห่งชิคาโก ในปี พ.ศ. 1956 ก่อนที่จะย้ายไปนิวยอร์ก เริ่มอาชีพการงานในฐานะศิลปินเชิงพาณิชย์ ผลงานของ ริชาร์ด เอสเทส เป็นการเขียนภาพแบบเหมือนจริง หรือที่เรียกว่า Hyper Realist Style ศิลปินชอบเขียนภาพทิวทัศน์เมืองในพื้นที่กว้าง โดยเฉพาะพื้นผิวสแตนเลสของตู้โทรศัพท์ ร้านค้า และกระจก กลางทศวรรษที่ 1960 ในสหรัฐอเมริกา กระแสความเคลื่อนไหวทางศิลปะอื่นๆ กำลังตั้งคำถามต่อวัสดุและกรรมวิธีในการสร้างงานศิลปะ ศิลปินบางกลุ่มใช้เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น กล้องถ่ายรูป ซึ่งบันทึกเรื่องราวได้อย่างคมชัดและเหมือนจริง กลุ่มศิลปิน ไฮเพอร์เรียลลิสม์นำจินตภาพจากภาพถ่ายมาเป็นแบบใช้สื่อและกรรมวิธีทางจิตรศิลป์สร้างขึ้นเหมือนจริงยิ่งกว่า และคมชัดยิ่งกว่าซึ่งกล้องถ่ายรูปไม่สามารถทำได้

ริชาร์ด เอสเทส ได้ใช้ภาพถ่ายมาเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการทำงาน โดยเลือกเมืองที่เต็มไปด้วยรถมากมาย ตึกระฟ้า และผู้คนตามท้องถนนในลักษณะมุมกว้าง มุมมองมากมายที่ริชาร์ดเอสเทสมองเห็นความสวยงามและนำเสนอมุมมองนั้นได้อย่างน่าสนใจ เขาอาศัยภาพจากภาพถ่าย มุมมองที่เขามองเห็นความงาม นำเสนอผ่านผลงานจิตรกรรม โดยไม่จำเป็นต้องออกไปนั่งในสถานที่จริงเพื่อตากแดดวาดภาพเหล่านั้น ภาพที่เขียนออกมาไม่ได้ต้องการแค่งานที่เหมือนกับภาพถ่าย แต่เขาถ่ายภาพในสถานที่เดียวกันมากมายหลายภาพ นำเอาภาพถ่ายเหล่านั้นมารวมกันจนกระทั่งเกิดจินตนาการที่ให้ความรู้สึกที่ต่างจากภาพถ่ายและมีความรู้สึกเหมือนกับเราเข้าไปอยู่ในสถานที่จริงโดยใช้หลักทัศนธาตุทางศิลปะมาอธิบาย องค์ประกอบที่เลือกความคมชัดที่ชมจริงยิ่งกว่ากล้องถ่ายภาพเป็นสิ่งสำคัญในงานศิลปะของเอสเทส (จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. 2547 : 186)

ริชาร์ด เอสเทส มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัยในด้านการได้มาซึ่งต้นแบบภาพ คือการใช้ภาพถ่ายของเมืองมาเป็นต้นแบบผ่านกระบวนการทางศิลปะในรูปแบบงานจิตรกรรม โดยปรับเปลี่ยนสีเส้นการจัดองค์ประกอบ เพื่อให้ภาพผลงานเป็นไปได้อีกมากกว่าภาพถ่าย หรือมากกว่าการมองเห็นของมนุษย์

รูปที่ 2.3 Richard Estes, Time Square at 3:53 P.M. Winter, Oil on Canvas, 27x 48.7 in, 1985.
 (ที่มา http://www.artnet.com/artists/richard-estes/times-square-at-353-pm-winter-jRK1_0X4M5TtTxRZoxwwCg2 สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2561)

รูปที่ 2.4 Richard Estes, Amsterdam Avenue and 96th Street, Oil on Canvas, 36 x 60.1in, 1995.
 (ที่มา : http://www.artnet.com/artists/richard-estes/amsterdam-avenue-and-96th-street-UY1LsRPOMPeE_tr4avL2ew2 สืบค้นเมื่อวันที่ 30 มีนาคม 2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. มานิต ศรีวานิชภูมิ (Manit Sriwanichpoom)

มานิตเป็นศิลปินภาพถ่ายไทยท่านหนึ่งที่มีชื่อเสียงระดับต้นๆ ของเมืองไทย จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อจบออกมามานิตต้องการที่จะรู้จักประเทศไทยให้มากขึ้น โดยการทำงานสารคดี เป็นช่างถ่ายภาพให้กับ Bureau Bangkok และช่างภาพให้กับหนังสือพิมพ์สยามรัฐ เพราะสนใจในการสื่อสารให้กับผู้อ่านด้วยภาพถ่ายเพียงภาพเดียวเพื่อบอกเล่าเรื่องราวของสังคม และทำภาพยนตร์ เคยได้รับรางวัล Higashikawa Prize จากงานแสดงภาพถ่าย Photo Fiesta ที่ฮอกไกโด ประเทศญี่ปุ่น ยังได้รับการคัดเลือกเป็น 1 ใน 100 ช่างภาพที่ดีที่สุดในโลกจากการคัดเลือกของสำนักพิมพ์ไทม์ส ต่อมาเมื่อมีประสบการณ์การทำงานมากขึ้นเลยหันมาเป็นศิลปินอิสระเชิงแนวคิด (Conceptual Art) ภาพงานที่โดดเด่นและสร้างชื่อเสียงจนเป็นที่จดจำทั้งในประเทศและต่างประเทศ คือผลงานภาพถ่ายปี พ.ศ. 2540 ชุด "Pink Man" เป็นการสร้างตัวละครผู้ชายขึ้นมาด้วยรูปลักษณ์อันท้วม สีหน้านิ่งเฉย ชอบปรากฏอยู่ในเหตุการณ์สำคัญต่างๆ ทั้งเหตุการณ์ปัจจุบัน หรือในอดีต ด้วยการสวมเสื้อสีชมพู พร้อมรถเข็นซูเปอร์มาร์เก็ตสีชมพู เป็นการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการบริโภคนิยมในขณะบ้านเมืองกำลังเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางสังคมอุตสาหกรรมที่กำลังเติบโตเป็นเมืองใหญ่ (Serenella Ciclitira. 2015)

มานิต ศรีวานิชภูมิ ได้ให้สัมภาษณ์แก่รายการโทรทัศน์ ศิลป์สโมสร ทางช่อง Thai PBS ตอน กรุงเทพฯ หลังเลนส์ ของ มานิต ศรีวานิชภูมิ ออกอากาศเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557 มานิตเกิดในกรุงเทพมหานคร ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคม จากเด็กที่เคยเล่นน้ำในคลองแสนแสบ ได้เห็นเหตุการณ์สำคัญต่างๆ ในบ้านเมืองมาหลายต่อหลายครั้ง ทำให้มานิตซึมซับเหตุการณ์เหล่านั้น และต้องการเห็นการเปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งขึ้นของสังคมไทย การออกมาเรียกร้องทางสังคมการเมืองของมานิตอีกช่องทางหนึ่งคือ นำเสนอบอกเล่าเรื่องราวผ่านผลงานศิลปะภาพถ่าย ด้วยทักษะประสบการณ์การทำงานมามากพอสมควร ผลงานชุด "Pink Man" เป็นเหมือนผลงานตกตะกอนทางความคิดของมานิตก็ว่าได้ การใช้สีชมพูเป็นสัญลักษณ์บ่งบอกถึงการบริโภคนิยมของมนุษย์ ในบริบทของสังคม

มานิต ศรีวานิชภูมิ มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานของผู้วิจัยในด้านเนื้อหาที่นำเสนอภาพมุมมองของเมืองใหญ่ ที่เต็มไปด้วยการบริโภคนิยมที่เพิ่มมากขึ้นในบริบทของสังคม และมีลักษณะการนำเสนอภาพเมืองที่มีตัวละครอยู่ในพื้นที่ที่น่าสนใจ

รูปที่ 2.5 Mani Sriwanichpoom, Hungry Ghost No.1, Colour Print, 95 x 120 cm., 2003.
(ที่มา : <http://www.isabellofgren.com/?p=522> สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2561)

รูปที่ 2.6 Mani Sriwanichpoom, Pink Man on tour No.1 Colour Print, 40 x 50 cm.
(ที่มา : <http://www.isabellofgren.com/?p=522> สืบค้นเมื่อวันที่ 3 เมษายน 2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้มีที่มาจากการนำตัวเองเข้าไปถ่ายภาพของผู้วิจัยเองในสถานที่ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเดินทาง เพื่อบอกเล่าเรื่องราวการเดินทางของผู้วิจัยจากภูมิลำเนาเพื่อมาศึกษาเล่าเรียน และทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยออกเดินทางด้วยตัวคนเดียวพร้อมกล้องถ่ายรูป 1 ตัว ไปตามสถานที่ต่างๆ เช่น Airport Link ร้านกาแฟ รถเมล์ รถสองแถว และภายในห้องนอนของผู้วิจัยเอง การถ่ายภาพผู้วิจัยใช้วิธีตั้งกล้องถ่ายภาพไว้ให้หนึ่ง และกดถ่ายภาพด้วยสัญญาณโทรศัพท์มือถือ ภายในหนึ่งเฟรมจะมีผู้วิจัยในอิริยาบถต่างๆ ต่อมานำภาพที่ได้มาตัดต่อด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จะได้ภาพผลงานดังนี้

รูปที่ 3.1 ภาพร่างภายในรถเมล์ มุมที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.2 ภาพร่างภายในรถเมล์ มุมที่ 2

รูปที่ 3.3 ภาพร่างภายในรถเมล์ มุมที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.4 ภาพร่างภายในรถสองแถว มุมที่ 1

รูปที่ 3.5 ภาพร่างภายในรถสองแถว มุมที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

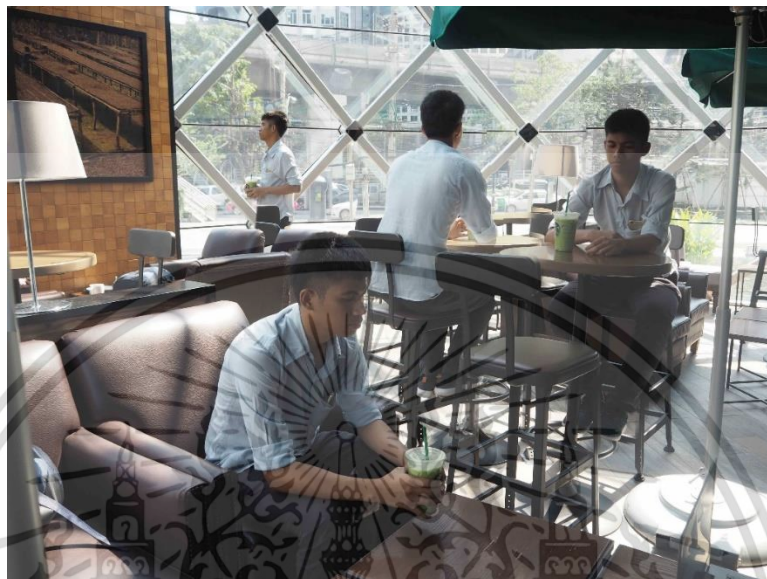

รูปที่ 3.6 ภาพร่างภายใน Airport Link มุมที่ 1

รูปที่ 3.7 ภาพร่างภายใน Airport Link มุมที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

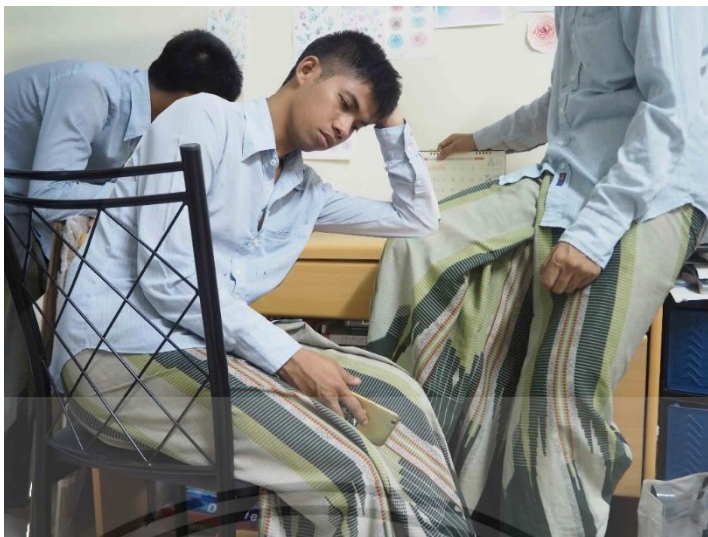

รูปที่ 3.8 ภาพร่างภายในร้านกาแฟ

รูปที่ 3.9 ภาพร่างภายในห้องนอน มุมที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

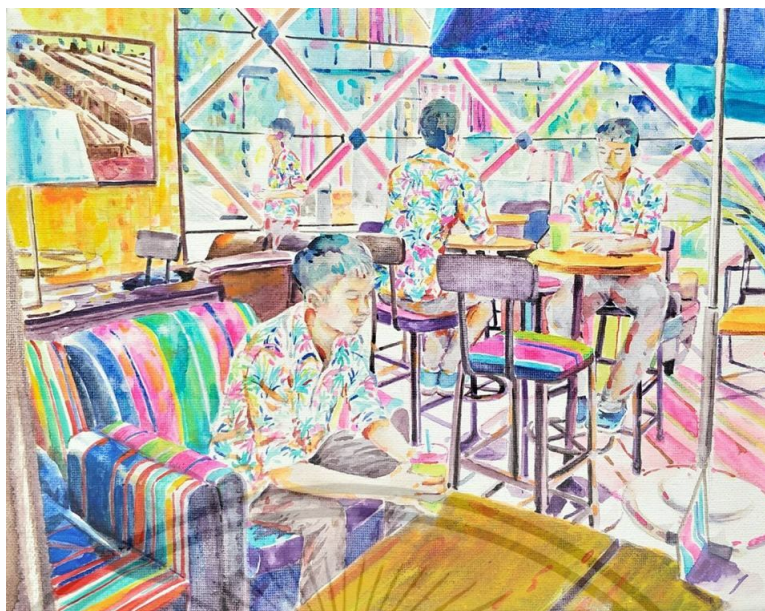
รูปที่ 3.10 ภาพร่างภายในห้องนอน มุมที่ 2

จะเห็นได้ว่าภาพร่างของผู้วิจัยจะแสดงออกถึงความเหนื่อยล้าจากการทำงาน หรือการเดินทาง รวมถึงไปถึงความโดดเด่นของการใช้ชีวิตในความเป็นอยู่ในพื้นที่ของเมือง หรือกรุงเทพมหานคร การซ้ำภาพของผู้วิจัยเป็นการพูดคุยและอยู่กับตัวเองในแต่ละวัน เมื่อได้ภาพต้นแบบมาแล้วผู้วิจัยนำมาเขียนลงบนผืนผ้าใบ โดยใช้เทคนิคสีน้ำและสีอะคริลิก

รูปที่ 3.11 ภาพร่างภายในห้องนอน 01 เทคนิคสีน้ำและสีอะคริลิกบนผ้าใบ ขนาด 24 x 30 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.12 ภาพร่างภายในร้านกาแฟ เทคนิคสีน้ำและสีอะคริลิคบนผ้าใบ ขนาด 24 x 30 cm.

ต่อมาผู้วิจัยได้ต่อยอดการสร้างสรรค์ผลงานในชุด ชายอโนบริบทกรุงเทพฯ โดยการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการสร้างภาพต้นแบบ โดยผู้วิจัยนำตัวเองเข้าไปในพื้นที่จริงเพื่อถ่ายภาพของตัวเองแล้วผ่านกระบวนการตัดต่อด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการเขียนสีน้ำ และสีอะคริลิคบนผ้าใบ

3.1 ขั้นตอนการสร้างภาพต้นแบบ

การสร้างภาพต้นแบบผู้วิจัยกับผู้ช่วยออกไปถ่ายภาพในสถานที่ต่างๆ โดยใช้กล้องโทรศัพท์มือถือในโหมดพาโนรามา เพื่อให้ได้ภาพผลงานที่ดูกว้างและมองเห็นความเป็นเมืองให้ได้มากที่สุด ซึ่งเป็นวิธีที่สะดวก และได้ผลงานที่รวดเร็วกว่าการนำภาพมาตัดต่อในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้เป็นภาพพาโนรามา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.13 ภาพร่างในพื้นที่ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

รูปที่ 3.14 ภาพร่างในพื้นที่ อาคารจุฬาวิทยุ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.15 ภาพร่างในพื้นที่ ศาลาแดง

รูปที่ 3.16 ภาพร่างในพื้นที่ลานด้านหน้า เซ็นทรัลเวิลด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.17 ภาพร่างในพื้นที่ สยามพารากอน

3.1.1 การเลือกพื้นที่เพื่อนำมาเป็นต้นแบบ ผู้วิจัยเลือกสถานที่โดยใช้หลักการคือ ต้องเป็นสถานที่ที่น่าสนใจ เป็นที่รู้จักกันทั่วไปในสายตาของผู้คนจำนวนมาก และเป็นสถานที่สำคัญต่อผู้วิจัยเอง อันส่งผลต่อการดำเนินชีวิตในขณะอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยต้องนำตนเองเข้าไปอยู่ในสถานที่จริงกับการใส่ชุดพื้นถิ่นทางภาคใต้ เพื่อให้เกิดความแตกต่างของวิถีชีวิตที่ดำเนินไปจากถิ่นฐานบ้านเกิดสู่เมืองหลวงที่เรียกว่า “บางกอก”

3.1.1.1 สถานที่บริเวณสยามพารากอน สถานที่ที่รู้จักกันดีทั้งไทยและต่างชาติ ถือว่าเป็นศูนย์กลางของห้างสรรพสินค้าชั้นนำของไทย ที่ใครไปใครมาต้องแวะเวียนมาเดินซื้อสินค้า รับประทานอาหาร เป็นสถานที่ถ่ายรูปลงโซเชียล โดยความรู้สึกรักของคนต่างจังหวัดมีความรู้สึกต่อสถานที่แห่งนี้ เป็นห้างสรรพสินค้าที่มีชื่อเสียง หรรษา เมื่อมาเดินมักพบกับดาราดังในดวงใจ และได้ถ่ายรูปด้วย ซึ่งส่วนใหญ่จะเจอคนหนุ่มสาวหน้าตาดีมาเดินสถานที่แห่งนี้เป็นประจำจำนวนมาก ใครอยู่ต่างจังหวัดเลยไม่พลาดที่จะแวะมาเดินเล่นเมื่อเข้ามากรุงเทพฯ ในทางเดียวกันเป็นย่านเศรษฐกิจ ศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยมีสถานที่สำคัญคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนเตรียมอุดม ห้างสรรพสินค้ามาบุญครอง หอศิลป์กรุงเทพมหานคร ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลเวิลด์ สนามกีฬาแห่งชาติ บีทีเอสสยาม และร้านค้าชื่อดังมากมาย ด้วยผู้วิจัยจบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และพักอาศัยอยู่ในหอพักนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่งผลให้ผู้วิจัยมีความคุ้นชินกับสถานที่แห่งนี้ตลอดระยะเวลา 4 ปี เมื่อจบการศึกษาได้ทำงานรับสอนศิลปะ และใช้พื้นที่สยามเป็นสถานที่สอนเพราะด้วยความสะดวกสบายในการเดินทาง และใช้พื้นที่เหล่านี้เป็นศูนย์กลางเรียนรู้ศิลปะ และดูงานศิลปะในพื้นที่คือ หอศิลป์กรุงเทพมหานคร หอศิลป์ จิมทอมสัน หอศิลป์จามจุรี ซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียง

สี่แยกปทุมวัน เป็น (ทางเชื่อม) ผู้วิจัยเลือกสถานที่นำมาเป็นต้นแบบคือ ลานพื้นที่สาธารณะพื้นที่ระหว่างหอศิลป์กรุงเทพมหานคร ห้างสรรพสินค้ามาบุญครอง สยามดิสคัฟเวอรี บีทีเอสสยาม เพื่อให้ภาพแสดงออกถึงความเจริญก้าวหน้าของกรุงเทพฯ การเดินทาง การใช้ชีวิตกับความผืนอยาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นศิลปินของผู้วิจัยเอง โดยในภาพที่เลือกมานี้ต้องการให้เห็นเส้นทางของรถไฟฟ้าบีทีเอส ร่ม
 ประติมากรรมวาดด้วยลวดลายจากศิลปินชั้นนำของไทย เห็นคำว่า Bangkok City of Life ด้วยการ
 ถ่ายภาพแบบพาโนรามา เพื่อแสดงออกถึงความกว้างใหญ่ของพื้นที่กรุงเทพมหานคร

รูปที่ 3.18 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1

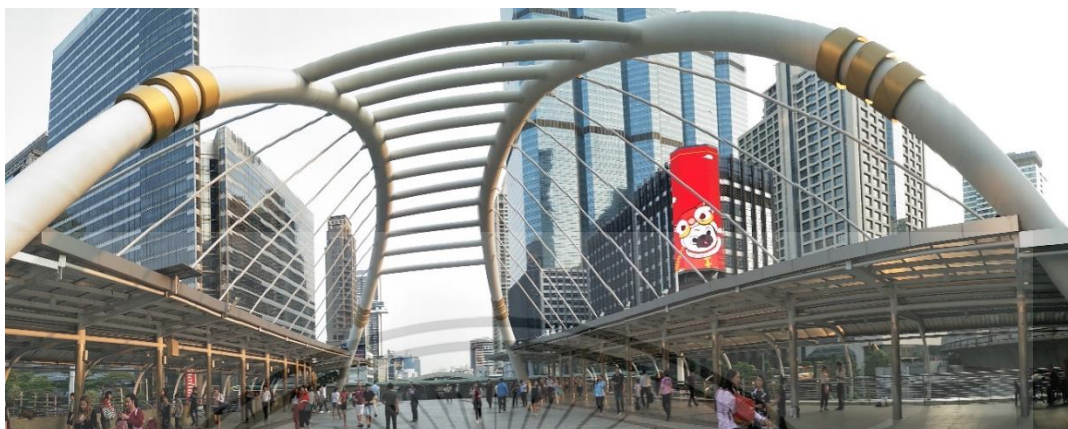
เมื่อได้ภาพต้นแบบที่ต้องการ ผู้วิจัยต้องนำมาประกอบกับต้นไม้เพื่อให้ได้ผลงานที่เปรียบเสมือน
 เป็นกรอบรูป หรือเป็นพื้นหน้า (foreground) (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติที่ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้สึก
 อบอุ่นใจและอยู่กับสิ่งแวดล้อมของเมืองในกรุงเทพมหานครได้ โดยต้นไม้ที่นำมาเป็นต้นหมาก มี
 ลักษณะใบคล้ายใบของต้นมะพร้าวซึ่งมีเป็นจำนวนมากทางภาคใต้ของไทย

รูปที่ 3.19 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงานแบบสมบูรณ์ ชิ้นที่ 1

3.1.1.2 สถานที่บริเวณสกายวอล์คนราธิวาส (สะพานช่องนนทรี) ตัดสาทร-เป็นอีก
 หนึ่งแลนด์มาร์คของกรุงเทพมหานคร ที่ใครต่อใครใฝ่ฝันอยากได้มาถ่ายภาพ โดยเฉพาะช่างภาพ
 มือใหม่ไปจนถึงมืออาชีพ หรือแม้แต่เป็นสถานที่คู่รักหลายๆ คนเลือกเป็นสถานที่ถ่ายภาพริเวดจ์
 เป็นสถานที่สาธารณะที่สามารถใช้ทำกิจกรรม ยกเว้นการค้าขายในพื้นที่ โดยวัตถุประสงค์หลักของ
 การก่อสร้างเพื่อเป็นทางเดินลอยฟ้าที่เชื่อมต่อระหว่างสถานีรถไฟฟ้า BTS ช่องนนทรี กับรถ BRT
 สถานีสาทร มีลักษณะที่โดดเด่นด้วยโครงเหล็กโค้งคล้ายสะพานแขวน รายล้อมไปด้วยบริเวณตึกสูง
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใหญ่ ทั้งโรงแรม ตึกเอ็มไพร์ทาวเวอร์ ตึกธนาคาร มีความสวยงามยามค่ำคืน เมื่อมีแสงไฟสอดส่อง โคร่งเหล็กโค้งหลากหลายสีสัน

รูปที่ 3.20 ภาพบรรยากาศของสถานที่ ชองนทรี

สถานที่แห่งนี้ผู้วิจัยมีความคุ้นชินเป็นอย่างมากในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ในช่วงกำลังทำงานทำระหว่างเรียน เป็นการทำงานธุรกิจเครือข่ายผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของแบรนด์หนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเป็นการชักชวนเพื่อนมาทำด้วยกัน หรืออีกนัยหนึ่งคือธุรกิจลูกโซ่ ซึ่งเป็นการชักชวนจากเพื่อนที่เรียนด้วยกันชวนเข้ามาทำงาน เมื่อผู้วิจัยเริ่มเห็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ควรเลียดถอนตัวออกมา ซึ่งสำนักงานต่างๆ อยู่บนตึกเอ็มไพร์ทาวเวอร์ เป็นสิ่งหนึ่งที่ผู้วิจัยได้ลองผิตลองถูกเมื่อเข้ามาในกรุงเทพมหานคร เพื่อหาเลี้ยงตนเอง

รูปที่ 3.21 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2

เมื่อได้ภาพต้นแบบ ผู้วิจัยได้นำต้นไม้มาใส่เปรียบเสมือนกรอบรูป หรือเป็นพื้นหน้า (foreground) เหมือนผลงานชิ้นที่ 1 โดยมีต้นไม้คือ ต้นกล้วย ต้นกะพ้อ ต้นผักกูด และต้นมัน ซึ่งเป็นพืชพื้นถิ่นทางภาคใต้ มักเจริญเติบโตได้ดีบริเวณใกล้ป่าชายเลนซึ่งอยู่ใกล้บ้านของผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.22 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงานแบบสมบูรณ์ ชั้นที่ 2

3.1.1.3 สถานที่บริเวณรถไฟฟ้าพญาไท อีกวิธีหนึ่งของการเดินทางในกรุงเทพมหานครที่สะดวกรวดเร็วคือการใช้รถไฟฟ้า BTS ที่เชื่อมต่อกับสถานที่สำคัญต่างๆทั่วกรุงเทพฯ เช่น ห้างสรรพสินค้า โรงแรม โรงพยาบาล สถานที่ท่องเที่ยว หรือบริษัทต่างๆ ทำให้ผู้คนหันมาใช้ BTS กันมากขึ้น BTS พญาไท เชื่อมต่อกับรถไฟฟ้า Airport Link ทำให้สถานีนี้มีผู้ใช้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะ ชาวต่างชาติหรือคนไทยเองที่ต้องการเดินทางโดยสายการบิน โดยรถไฟฟ้า Airport Link ถูกเชื่อมต่อกับสนามบินสุวรรณภูมิซึ่งลดค่าใช้จ่ายของการเดินทางได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ผู้วิจัยอาศัยอยู่ในเขตลาดกระบัง ทุกสัปดาห์ที่ต้องเดินทางไปสอนนักเรียนที่สยาม วิธีที่สะดวกที่สุดคือ การเดินทางด้วยรถไฟฟ้า Airport Link จากสถานีลาดกระบังไปยัง สถานีพญาไท แล้วต่อด้วยรถไฟฟ้า BTS พญาไท ไปยังสถานีสยาม ซึ่งใช้เวลาที่แน่นอนกว่าการเดินทางด้วยวิธีอื่น

รูปที่ 3.23 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงาน ชั้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.24 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงานแบบสมบูรณ์ ชั้นที่ 3

3.1.1.3 สถานที่บริเวณรถไฟฟ้า BTS อโศก พื้นที่ย่านธุรกิจที่สำคัญแห่งหนึ่งของกรุงเทพมหานคร ที่เต็มไปด้วยตึกระฟ้า และสิ่งสำคัญผู้วิจัยได้เจอกับพ่อและแม่ บริเวณนี้พร้อมกันครั้งแรกและครั้งเดียวของการใช้ชีวิตในกรุงเทพตลอดระยะเวลา 7 ปีที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้เลือกถ่ายภาพบริเวณหน้าห้างสรรพสินค้า Terminal 21 เนื่องจากเป็นพื้นที่สูงและมองเห็นตึกมากมายที่รายล้อมเต็มไปหมด และที่สำคัญเป็นพื้นที่เชื่อมต่อระหว่าง BTS อโศก และรถไฟฟ้าใต้ดิน MRT สุขุมวิท ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีผู้คนใช้งานมากเป็นพิเศษโดยเฉพาะเวลาเร่งด่วน 8.00-16.00 จะมีผู้คนใช้บริการรถไฟฟ้าที่แน่นมากที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย เพราะการเร่งรีบไปทำงาน และการกลับบ้านหลังเลิกงาน ด้วยความรู้สึกของผู้วิจัยมีความรู้สึกที่พื้นที่แห่งนี้ผู้คนต่างทำงาน ทำหน้าที่ของตัวเองด้วยความเร่งรีบ และไม่สังเกต หรือสนใจคนรอบข้าง ทุกคนมีความเป็นพื้นที่ส่วนตัวเต็มไปหมด มีความโดดเดี่ยวอย่างที่คุณวิจัยกำลังมีความรู้สึก

รูปที่ 3.25 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงาน ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.26 ภาพต้นแบบการสร้างสรรค์ผลงานแบบสมบูรณ ชั้นที่ 4

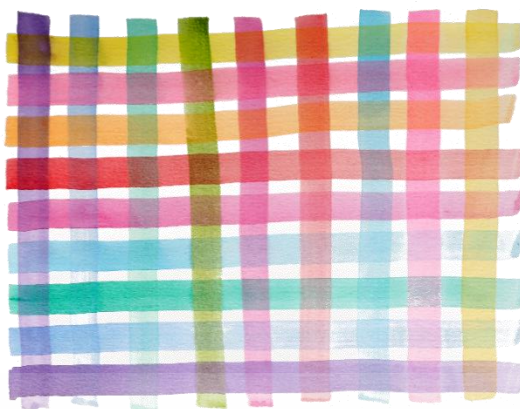
3.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างสรรค์ผลงานด้วยสีน้ำ และสีอะคริลิก ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เทคนิคในลักษณะคุณสมบัติของสีน้ำเป็นหลัก

3.2.1 สีน้ำคืออะไร คือ “สีใดๆ ที่สามารถละลายน้ำได้ไม่ว่าจะเป็นสีชั้นหรือสีบาง” เป็นสีที่ทำจากเนื้อสีซึ่งเป็นผงสีผสมกาวให้ข้น และสามารถละลายให้เบาบางได้ด้วยน้ำ แต่บางครั้งอาจจะทำให้ข้นได้ด้วยการผสมสีขาวเข้าไปได้ ภาพเขียนสีน้ำที่ดี ควรมีลักษณะเฉพาะของสีน้ำ คือ มีความบางเบาของสี ความนุ่มนวล เลื่อนไหล การฟุ้งกระจายของสี ไม่มีลักษณะหนักแน่นหรือทึบตันอย่างสีน้ำมัน

คุณสมบัติสีน้ำคือ โปร่งแสง (Transparent watercolor) คือ Transparent แปลว่าโปร่งแสงหรือเบาบาง ลองนึกถึงแผ่นใสสีต่างๆ หากนำมาวางทับกัน จะเกิดสีอีกสีหนึ่ง เช่น หากเรานำแผ่นใสสีเหลืองวางด้านล่าง แล้วนำแผ่นใสสีฟ้าวางไว้ด้านบน ส่วนที่ทับกันเราจะเห็นเป็นสีเขียว หรือวางแผ่นสีฟ้าไว้ด้านล่าง และนำแผ่นใสสีแดงวางด้านบน ส่วนที่ทับกันจะเห็นเป็นสีม่วง อันเกิดจากการผสมกันของแผ่นใสสีแผ่นล่างกับแผ่นใสสีแผ่นบน สามารถมองผ่านทะลุถึงกันและกันได้ ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าคุณสมบัติของสีน้ำนั้นคือมีความโปร่งใส และทำงานในรูปแบบของเลเยอร์ (Layer) ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.27 ภาพแสดงคุณสมบัติความโปร่งใสของสีน้ำ

ในการเขียนสีน้ำไม่นิยมใช้สีขาว เนื่องจากสีน้ำต้องเขียนบนพื้นที่สีขาวไม่ว่าจะบนกระดาษเองหรือแม้แต่บนผืนผ้าใบก็ตาม ดังนั้นศิลปินจะไม่นิยมใช้สีขาว การเขียนส่วนใหญ่ศิลปินจะเว้นพื้นที่สีขาวของเนื้อกระดาษไว้ตลอดกระบวนการเขียน ซึ่งต้องใช้การวางแผนที่ดี หรือหากมีความจำเป็นที่ต้องใช้ ส่วนใหญ่ศิลปินมักใช้สีโปสเตอร์สีขาว เนื่องจากสีโปสเตอร์มีคุณสมบัติละลายน้ำเหมือนสีน้ำ แต่มีคุณสมบัติทึบแสงมากกว่าสีน้ำ

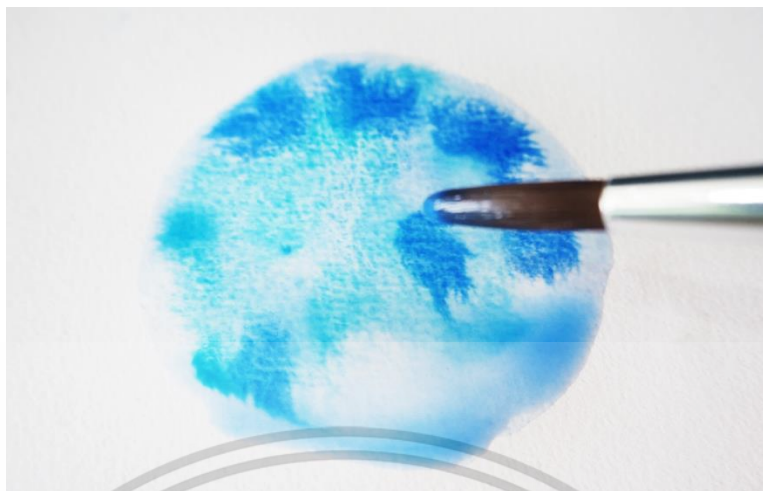
สีน้ำทึบแสง (Opaque watercolor) คือ สีน้ำทึบแสงหรือสีชั้นครอบคลุมถึงสีหลายชนิดเช่นสีโปสเตอร์ สีฝุ่น สีอะคริลิก สีเหล่านี้มีเนื้อสีจำนวนมากและสามารถระบายให้บางได้เช่นเดียวกัน แต่ถึงอย่างไรก็ยังข้นและหนากว่าสีน้ำโปร่งแสง การระบายทำได้ในลักษณะเดียวกันกับสีน้ำมันคือสามารถระบายทับกันได้หลายครั้ง และแก้ไขได้ง่ายเมื่อต้องการแก้ไขเพิ่มเติม ในการสร้างสรรค์ผลงานในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้สีสองชนิดคือ สีอะคริลิก และสีน้ำมาผสมกัน

การใช้สีระหว่างสีอะคริลิก และสีน้ำบนผืนผ้าใบนั้นมีความแตกต่างกันเล็กน้อย คือ สีอะคริลิกมีความเข้มข้นมากกว่า การกระจายของสีกระจายได้ช้ากว่าเพราะมีน้ำหนักความหนาแน่นของเนื้อสีมากกว่าสีน้ำ และเมื่อสีแห้งจะไม่สามารถละลายน้ำได้อีก แตกต่างจากสีน้ำที่มีความโปร่งใสมากกว่า การกระจายของเม็ดสีสามารถกระจายได้ดีมากกว่า และที่สำคัญเมื่อสีแห้งยังสามารถละลายน้ำได้ ดังนั้นการควบคุมการไหลหรือการกระจายของสีเป็นสิ่งจำเป็นและควบคุมยากมากสำหรับผู้เขียนสีน้ำ

ศิลปิน จอห์น ไพค์ (John Pike) ได้พูดถึงความท้าทายของสีน้ำ “จิตรกรสีน้ำและนักบินมีอะไรที่เหมือนกันคือ ขณะกำลังที่บินอยู่นั้น ทุกอย่างขึ้นอยู่กับตัวเขาเอง ไม่มีใครหรือสิ่งใดจะช่วยเข้าได้เลย นอกจากความรู้ความสามารถอย่างทะลุปรุโปร่งในกลไกของเครื่องยนต์เท่านั้น นี่ละเป็นสิ่งที่คุณจะต้องเรียนรู้ ผมเองพบว่าสีน้ำเป็นสีที่ทำให้ความรู้สึกตื่นเต้นและท้าทาย ตื่นเต้น เพราะสีน้ำมีปฏิกิริยาของมันเอง มันเลื่อนไหล คืบคาน และอาจตีโต้กลับ ทำทาย ในการเรียนรู้ธรรมชาติที่ดื้อรั้นร้ายกาจของมัน และหาทางบังคับควบคุมมันให้เป็นไปตามความต้องการของเราให้สำเร็จ” (วินิต หนนนท์. 2532)

จากคำพูดของศิลปิน จอห์น ไพค์ ความท้าทาย การเรียนรู้ธรรมชาติของสีน้ำ ที่ผู้เขียนหรือศิลปินต้องควบคุมเป็นเหตุผลของการเลือกใช้ชนิดสีในการสร้างสรรค์ผลงานวิจัยในครั้งนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.28 ภาพแสดงการไหลและการกระจายของสี

3.2.2 ธรรมชาติสีน้ำ

สีน้ำใช้น้ำในการละลายและกระจายของเม็ดสี ดังนั้นสิ่งที่ยากที่สุดในการเขียนสีน้ำคือการกำหนดการไหลของสีให้เป็นไปตามที่ศิลปินต้องการ โดยใช้หลักการทำงานของสีน้ำ คือ “การเขียนสีน้ำเป็นเรื่องของความแตกต่างของความเข้มข้นระหว่างเนื้อสีและน้ำ โดยมีแรงเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ”

3.2.2.1 ความเข้มข้น ในการเขียนสีน้ำ คือ ความหนาแน่นของเม็ดสีกับน้ำที่แตกต่างกันออกไป เนื้อสีหรือเม็ดสีมีปริมาณจำนวนมากกว่าน้ำแสดงว่าเข้มข้น หากน้ำมากกว่าเนื้อสีแสดงว่าเจือจาง ดังนั้น การใช้สีน้ำ สามารถทำให้สีเข้ม สีอ่อน หรือจางได้ขึ้นอยู่กับปริมาณการผสมน้ำ เช่น เนื้อสีมากผสมน้ำน้อย จะได้สีเข้มข้นเปรียบเสมือนชานม หรือเนื้อสีน้อยผสมน้ำในปริมาณมากจะได้สีที่เจือจางหรือสีที่อ่อนลงเปรียบเสมือนน้ำชา หรือชาเขียวใสไม่ผสมนมข้นหวาน

3.2.2.2 แรง ในการเขียนสีน้ำนี้มีอยู่ด้วยกัน 3 แรง ดังนี้

1. แรงโน้มถ่วงของโลก (gravitational force) ในทางฟิสิกส์ คือแรงที่กระทำระหว่างมวล เป็นแรงเดียวที่ยึดเหนี่ยวเราไว้กับพื้นโลก ซึ่งโลกกระทำต่อวัตถุทุกชิ้น โดยมีทิศทางเข้าสู่ศูนย์กลางโลก แรงโน้มถ่วงของโลกจะช่วยในการไล่สี และควบคุมการไหลของน้ำได้ เช่นการไล่สี โดยการตั้งกระดาษขึ้นแล้วระบายสีลงไป สีที่อยู่บนกระดาษจะวิ่งไหลลงสู่พื้นล่าง

รูปที่ 3.29 ภาพแสดงการไหลของน้ำเมื่อตั้งกระดาษขึ้น

2. แรงตึงผิวของน้ำ (Surface tension) คือคุณสมบัติของพื้นผิวของเหลว เป็นสิ่งทำให้เกิดบางส่วน of พื้นผิวของเหลวถูกดึงดูด ยึดเข้าไว้ด้วยกัน สู่พื้นผิวอื่น เช่น พื้นผิวของเหลวส่วนอื่น (การรวมตัวของหยดน้ำหรือหยดปรอดที่เกาะกันเป็นวงกลม) แรงตึงผิวจะอยู่ในการเขียนสีน้ำเสมอ เพื่อให้การกระจายของเม็ดสีการกระจายเป็นรัศมีเป็นวงกลม และยังช่วยในการแก้ไขผลงานได้เมื่อเขียนผลงานผิดพลาดสำหรับสีน้ำโดยเฉพาะ

รูปที่ 3.30 ภาพแสดงการดูดซับสีบนกระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. แรงกระทำ คือแรงของน้ำหนักมือขณะกำลังเขียนหรือตัวดปลายพู่กันลงไปในกระดาษ

รูปที่ 3.31 ภาพแสดงการปาดปลายพู่กัน เพื่อสร้างเส้น

3.2.3 รูปแบบการเขียนสีน้ำ

3.2.3.1 เปียกบนเปียก (Wet on Wet) หมายถึง พู่กันเปียก และกระดาษกำลังเปียก

โดยใช้พู่กันที่เปียกระบายลงไปในกระดาษที่เปียกอยู่ เหมาะสำหรับการเขียนพื้นหลัง ท้องฟ้า เป็นต้น ผลที่ได้จากรูปแบบการเขียนนี้จะมีลักษณะฟุ้งกระจายของเม็ดสี สามารถควบคุมการกระจายได้ในระดับหนึ่ง ส่วนใหญ่ศิลปินเริ่มเขียนผลงานด้วยการเขียนรูปแบบเปียกบนเปียกนี้ก่อนเก็บรายละเอียด

รูปที่ 3.32 รูปแสดงการเขียนสีน้ำรูปแบบเปียกบนเปียก

3.2.3. 2 เปียกบนแห้ง (Wet On Dry) หมายถึง พู่กันเปียก และกระดาษแห้ง โดยใช้พู่กันเปียกระบายลงไปในกระดาษที่แห้ง เหมาะสำหรับการเขียนรายละเอียดทั่วไปเพื่อก่อให้เกิดรูปร่างรูปทรง เช่น การเขียนประตู ตึก ผนังบ้าน เนื่องจากการเขียนเปียกบนแห้ง เมื่อระบายสีบนกระดาษ เม็ดสีแห้งจะมองเห็นขอบของสีชัดเจนกว่าการเขียนแบบเปียกบนเปียก ศิลปินมักนิยมเขียนในลำดับที่

2 รองจากรูปแบบการเขียนแบบเปียกบนเปียก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.33 รูปแสดงการเขียนสีน้ำรูปแบบเปียกบนแห้ง

3.2.3.3 แห้งบนแห้ง (Dry on Dry) หมายถึง พู่กันหมาดๆ ลงบนกระดาษแห้ง ส่วนใหญ่ใช้สำหรับการเขียนพื้นผิว รายละเอียด เม็ดทราย ผิวต้นไม้ เป็นต้น พื้นผิวที่ได้ขึ้นอยู่กับพื้นผิวของกระดาษ

รูปที่ 3.34 รูปแสดงการเขียนสีน้ำรูปแบบแห้งบนแห้ง

ในลำดับต่อไปคือการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการเตรียมผ้าใบ การร่างภาพ การลงสี และการเก็บรายละเอียด โดยผู้วิจัยจะหยิบยกตัวอย่างผลงานขั้นที่ 3 มานำเสนอขั้นตอนการสร้างสรรค์ในครั้งนี้

3.2.4 ขั้นตอนการเตรียมผ้าใบ

เนื่องจากเฟรมผ้าใบที่สั่งซื้อมาส่วนใหญ่สีรองพื้นเบาบาง และมีคุณสมบัติพื้นผิวไม่เรียบ เมื่อนำมาเขียนด้วยสีน้ำและสีอะคริลิกจะได้ผลลัพธ์คือ สีจะไม่สดอย่างที่ควรจะเป็น ดังนั้นผู้วิจัยจะต้องรองพื้นด้วยสีทาบาน ซึ่งเป็นสีอะคริลิกกึ่งเงา เมื่อระบายรองพื้นบนผ้าใบจะได้พื้นสีขาว และดูเรียบมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.35 รูปเปรียบเทียบการลงสีพื้นบนผ้าใบ

3.2.5 การร่างภาพบนผ้าใบ

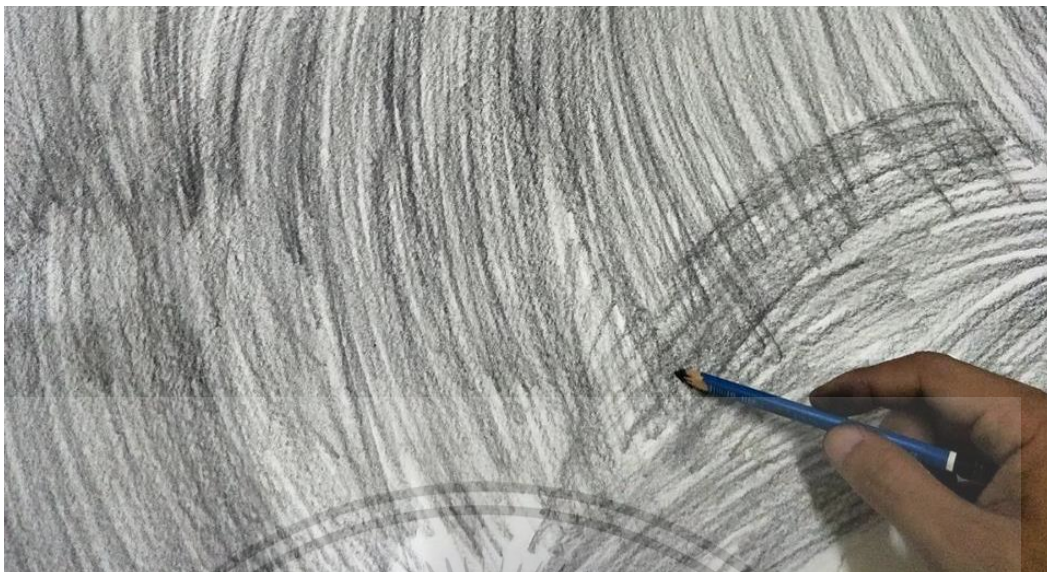
1. การร่างภาพผู้วิจัยนำภาพร่างที่ตัดต่อผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์มาร่างเส้นด้วยเครื่องมือ Pen Tool ในโปรแกรม Illustrator

รูปที่ 3.36 รูปแสดงการร่างเส้นในโปรแกรม Illustrator

2. ทำกระดาษ Copy โดยใช้ดินสอ EE ระบายบนกระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.37 รูปแสดงการทำกระดาษ Copy

3. นำกระดาษ Copy มาวางบนเฟรมผ้าใบ แล้วนำภาพร่างเส้นที่ทำในโปรแกรม Illustrator ปรีน ออกมาวางทับบนกระดาษ Copy แล้วเขียนเส้นตามแบบร่าง

รูปที่ 3.38 รูปแสดงการร่างเส้น

4. ภาพผลงานการร่างเส้นที่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3.39 รูปแสดงผลการร่างเส้นบนผ้าใบ

3.2.6 ขั้นตอนการลงสี

การลงสีบนผืนผ้าใบ ผู้วิจัยได้ใช้สีอะคริลิกสำหรับงานทัศนกรรม ทั้งสีปกติ และสีสะท้อนแสง ลงไปก่อน ตามด้วยการลงสีน้ำทับลงไปบนสีอะคริลิก โดยการเขียนแบบเปียกบนเปียกในส่วนต่างๆ ของภาพทั้งหมดเพื่อให้เห็นโทนสีโดยรวม

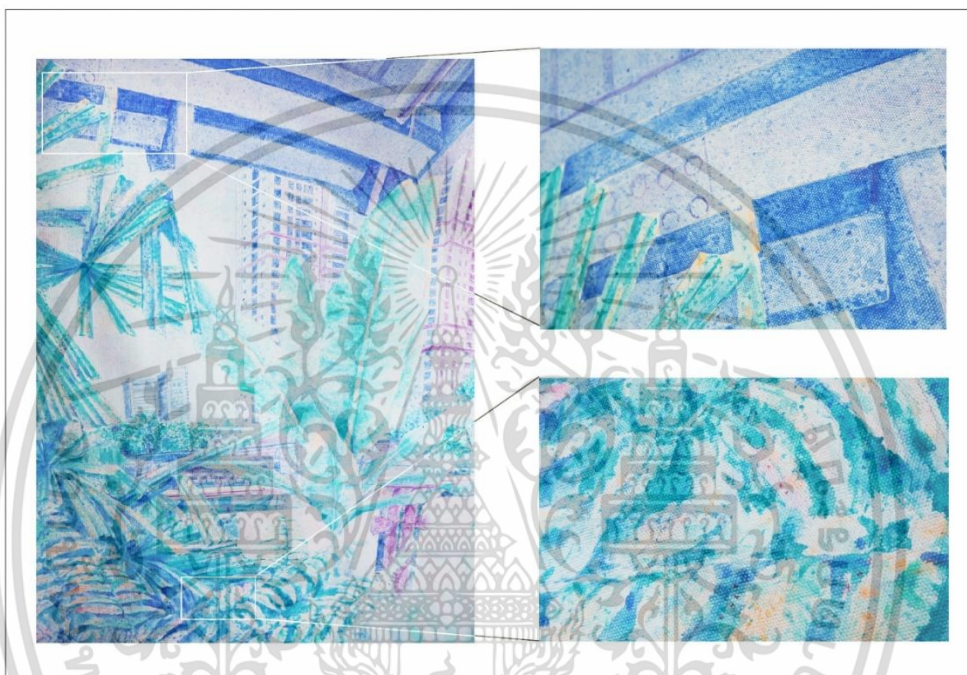

รูปที่ 3.40 รูปส่วนหนึ่งของผลงาน แสดงผลการลงสีพื้นหลังรูปแบบ เปียกบนเปียก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.7 ขั้นตอนการเก็บรายละเอียด

เมื่อลงสีพื้นหลังแล้วรอให้แห้ง และเขียนเก็บรายละเอียดในส่วนต่างๆ โดยการเขียนแบบเปียกบนแห้ง ผู้วิจัยมักเขียนในส่วนต่างๆ ให้เสร็จในคราวเดียวกัน เพื่อความสะดวกในการเขียน เนื่องจากผลงานมีความกว้าง 300 เซนติเมตร จะเป็นการเขียนที่ง่ายกว่าการเขียนแบบค่อยเป็นค่อยไป

รูปที่ 3.41 รูปส่วนหนึ่งของผลงาน แสดงให้เห็นการลงสีรายละเอียด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูลและการพัฒนาสร้างสรรค์ผลงาน

การวิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์ในครั้งนี้มีผลงานจิตรกรรมจำนวน 4 ชิ้น โดยวิเคราะห์ตามเนื้อหา เทคนิค การจัดองค์ประกอบ และสีสันทของผลงาน ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ของผู้จัดและอาจารย์ที่ปรึกษาแบบตรงไปตรงมา รวมไปถึงการบอกเล่าอุปสรรคข้อผิดพลาดต่างๆที่เกิดขึ้นจากผลงานชิ้นที่ 1 พัฒนาต่อไปสู่ผลงานชิ้นที่ 2 และพัฒนาสู่ผลงานชิ้นที่ 3 และชิ้นที่ 4 อย่างเห็นได้ชัดเจน และหยิบยกผลงานชิ้นที่ 3 มาวิเคราะห์ตามหลักองค์ประกอบศิลป์ และการวิเคราะห์ทัศนธาตุของผลงาน

4.1 วิเคราะห์ผลงาน ชิ้นที่ 1-4

4.1.1 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน : ซายอ ณ สยาม

ผลงานชิ้นแรกนี้ผู้จัดได้เลือกเขียนบริเวณทางเชื่อมระหว่าง หอศิลป์กรุงเทพมหานคร ห้างสรรพสินค้ามาบุญครอง และสยามดิสคัฟเวอร์ โดยใช้เทคนิคสีน้ำผสมกับสีอะคริลิก ผลที่ได้คือสีมีการไหลลงมาสู่พื้นด้านล่าง เนื่องจากมีขนาดของเฟรมผ้าใบที่ยาวถึง 2.4 เมตร ทำให้ยากลำบากในการใช้พื้นที่และการควบคุมการไหลของสีน้ำ เนื่องจากสีน้ำเมื่อแห้งสนิทยังสามารถละลายน้ำได้ ทำให้ผลงานเกิดรอยต่างเมื่อเขียนสีอะคริลิกทับลงไปบนชั้นที่ 2 โทนสีน้ำตาลที่ใช้ในผลงานเข้มเกินไปและไม่ควรใส่เข้าไปในผลงาน เนื่องจากทำให้สีดูไม่สะอาด ส่วนการจัดองค์ประกอบของภาพก็ยังไม่สวยงาม พื้นที่ว่างของพื้นด้านล่างเยอะเกินไป และความละเอียดของภาพยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร

รูปที่ 4.1 ภาพแสดงผลงานชิ้นที่ 1 ขณะยังไม่เสร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการแก้ไข

1. การควบคุมการไหลของสี แก้ไขได้ยากเนื่องจากผู้วิจัยซึ่งผ้าใบกับโครงเฟรมเอาไว้แล้ว ยากที่จะแกะออกมาและซึ่งใหม่ได้ ดังนั้นต้องระมัดระวังสีให้ไม่ให้ไหล โดยใช้สียผสมน้ำให้น้อยลง เขียนในลักษณะเปียกบนแห้งให้มากยิ่งขึ้น ก็สามารถแก้ไขได้ในระดับหนึ่ง และในบางครั้งต้องวางเฟรมผ้าใบในแนวระนาบเพื่อไม่ให้สีไหลลงมา

2. การเกิดรอยต่าง แก้ไขได้ด้วยการใช้สีอะคริลิคลงพื้นชั้นแรกก่อน เพื่อสามารถให้สีชั้นที่ 2 คือสีน้ำลงไปได้ และสีชั้นแรกของสีอะคริลิคก็ไม่สามารถละลายน้ำได้ ทำให้ลดการเกิดรอยต่างได้เป็นอย่างดี ซึ่งส่งผลให้ในผลงานชิ้นถัดๆ ไปหันมาใช้สีอะคริลิคเพียงอย่างเดียว

3. โทนสีน้ำตาลที่ใช้เขียนใต้สะพานทางวิ่งรถไฟ ทำให้ภาพมีโทนสีที่ไม่สะอาด แก้ไขโดยใช้น้ำเซ็ทออกเนื่องจากบริเวณสีน้ำตาลผู้วิจัยใช้สีน้ำ สามารถเซ็ทสีออกได้ และใช้สีอะคริลิคสีม่วงเข้าไปแทน

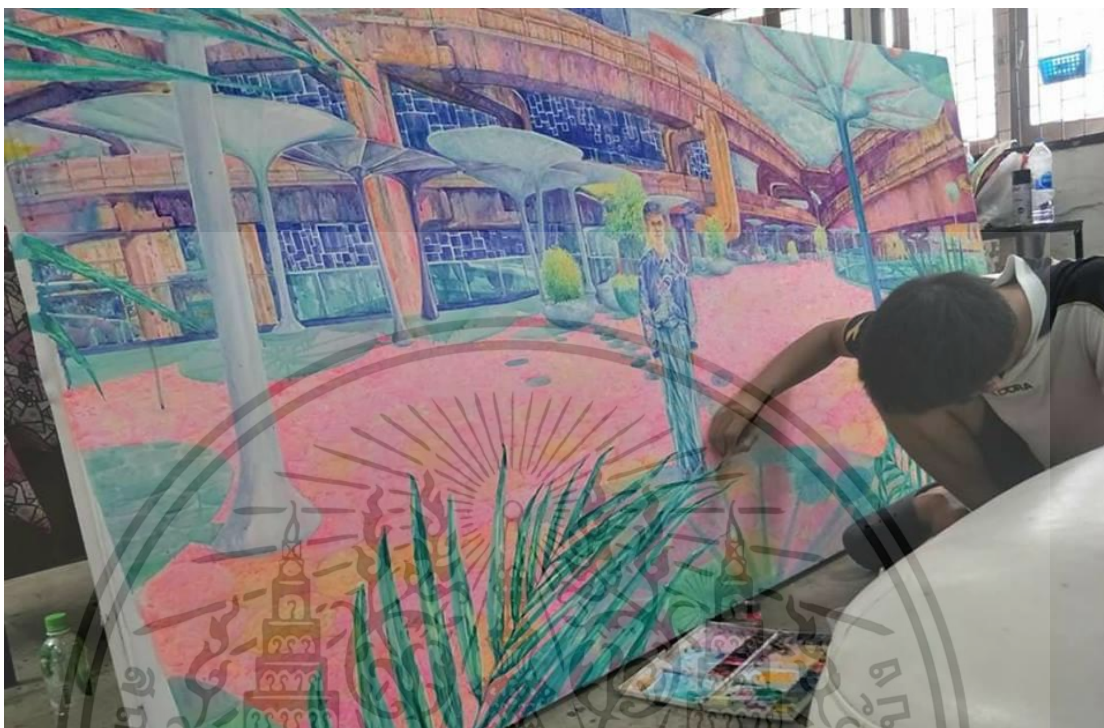
4. สีที่ได้เมื่อเขียนลงไปบนพื้นผ้าใบ เมื่อผลงานแห้งสนิทสีจะมีลักษณะซีดจาง ไม่สดใส ซึ่งมีหลายปัจจัย คือ ชนิดสีที่ใช้ ลักษณะผ้าใบ หรือ ตัวมิเดียม (medium) โดยผู้วิจัยได้ทำการทดลองเพื่อหาสาเหตุดังนี้ คือ 1. เขียนสีน้ำลงบนผ้าใบที่ใช้เขียน 2. เขียนลงบนผ้าลินิน 3. เขียนลงบนกระดาษ Arches ซึ่งผลที่ได้คือ บนผ้าลินินสีมีความสดมากกว่าผ้าใบที่กำลังใช้เขียน และหันมาเลือกใช้ตัว Medium ที่ช่วยให้สีสดขึ้น และใสมากยิ่งขึ้นแต่ก็ไม่เกิดผล เนื่องจากรูปแบบการเขียนของผู้วิจัยเป็นการเขียนรูปแบบสีน้ำที่ต้องอาศัยน้ำในการผสมสีจำนวนมาก เลยไม่สามารถเห็นผลได้อย่างชัดเจน ซึ่งแก้ไขได้ด้วยการใช้สีอะคริลิคผสมสีอะคริลิคสะท้อนแสง ซึ่งได้ผลเป็นอย่างดี

ผ้าใบธรรมดา ผ้าลินิน กระดาษ Arches

รูปที่ 4.2 ภาพแสดงการเปรียบเทียบการเขียนสีน้ำบนพื้นผิวต่างๆ

5. การแก้ไของค์ประกอบภาพด้านหน้าของผลงาน แก้ไขได้โดยการเพิ่มต้นไม้เปรียบเสมือนเป็นกรอบของภาพและทำให้ภาพดูสมดุลมากยิ่งขึ้น และเขียนเก็บรายละเอียดมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 4.3 รูปแสดงการเขียนต้นไม้ส่วนหน้าของผลงานชิ้นที่ 1

4.1.2 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อผลงาน : ชายอ ณ ช่องนนทรี

ผลงานชิ้นนี้เขียนในพื้นที่ช่องนนทรี ด้วยการเขียนบนพื้นผ้าใบ รองพื้นด้วยสีอะคริลิกกึ่งเงาสีขาว ด้วยวิธีการเขียนโดยไม่จำเป็นต้องชิงผ้าใบกับโครงเฟรมเหมือนชิ้นที่ 1 เนื่องจากไม่ต้องการให้สีไหลลงมา และเลือกเขียนโดยใช้ผ้าใบวางลงบนพื้นและเขียนทีละส่วน มีการเลือกใช้สีอะคริลิกธรรมดาผสมสีอริคสะท้อนแสงเพื่อให้สีสดมากยิ่งขึ้น ส่วนข้อผิดพลาดคือยังมีพื้นที่อย่างท้องฟ้าที่ต้องเพิ่มรายละเอียด และเส้นตึกกับเส้นของเสาด้านบนไม่สมดุล รวมถึงการเขียนมือของผู้วิจัยเองที่ใหญ่จนเกินไป และต้องแก้ไข ส่วนพื้นที่ส่วนหน้าของผลงาน มีการเลือกใช้พันธุ์ไม้ที่มีความหมาย และเป็นต้นไม้พื้นถิ่นในพื้นที่จังหวัดสตูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.4 รูปแสดงการบนพื้นผ้าใบชั้นที่ 2

รูปที่ 4.5 รูปผลงานชั้นที่ 2

วิธีการแก้ไข

1. การแก้ไขเส้นของเสาใช้สีอ่อนลง และเปลี่ยนทิศทางของแสงให้ดูกลมมากยิ่งขึ้น โดยวิธีการแก้ไขคือ ลงสีอะคริลิกสีขาวทับลงไป แล้วเขียนด้วยสีอะคริลิกให้มีลักษณะที่เชื่อมต่อเข้าด้วยกัน
2. ต้นไม้ส่วนหน้า ในส่วนการปล่อยสี ให้มีรายละเอียดมากยิ่งขึ้น โดยใช้วิธีการแตะสี หรือจุด เพื่อให้รายละเอียดเท่ากันทั่วทั้งภาพ ให้เหมือนกับวาดลายบนผืนผ้า
3. เสาค้ำอาคารบางส่วนสีเข้มเกินไป แก้ไขได้ด้วยการลงสีขาวทับลงไปแล้วเขียนสีของเสาให้เหมือนกับเสาอื่นๆ
4. ส่วนของใบหน้าของผู้วิจัยใช้สีเก็บรายละเอียดมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ระยะของภาพ ในขณะนี้ยังดูไม่ไกลมากพอ แก้ไขได้ด้วยการเพิ่มตั้งที่ระยะไกลออกไป และให้สีจางลง
6. เสอฝ้าซ้ายใส่สีจางเกินไป แก้ไขได้ด้วยการเน้นสีเข้าไปให้เข้มข้น
7. ภาพโดยรวมทั้งหมดต้องมีความอะเอียดเท่ากันทั้งภาพ นั้นหมายถึงต้องเขียนแต่ละสี หรือจุดให้สม่ำเสมอ

4.1.3 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน : ซายอ ณ พญาไท

ผลงานชิ้นที่ 3 นี้เขียนภาพในพื้นที่ของรถไฟฟ้ามหานคร BTS พญาไท ขนาดของภาพมีความสูง 100 x 300 เซนติเมตร ถือว่าเป็นผลงานที่เริ่มเห็นความชัดเจนมากยิ่งขึ้น และมีความผิดพลาดน้อยที่สุด เนื่องจากนำบทเรียนความผิดพลาดจากชิ้นก่อนๆ มาปรับเปลี่ยนและพัฒนาได้ดีมากยิ่งขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่การร่างภาพจากมีผู้วิจัยเพียงลำพัง เพิ่มขึ้นมาอีก 1 คน เพื่อเน้นย้ำและรองรับกับประเด็นเนื้อหาที่ต้องการถ่ายทอดถึงความโดดเด่นด้วยการอยู่กับตัวเอง ต่อมาการรองพื้นบนผ้าใบผู้วิจัยลงสีด้วยสีอะคริลิกสีขาวกึ่งเงา และร่างภาพด้วยวิธีการก๊อปปี้ ด้วยการลากเส้นจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และปริ้นออกมาบนกระดาษเพื่อเป็นต้นแบบในการร่างภาพตามที่กล่าวไปแล้วในส่วนบทที่ 3 ดังนั้นจะได้โครงเส้นที่มีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น

การลงสีบนผ้าใบจะไม่ชิงผ้าบนโครงเฟรม และจะไม่เขียนที่ละส่วนเหมือนผลงานชิ้นที่ 2 เนื่องจากการควบคุมสีเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการลงสีชิ้นแรกผู้วิจัยจะลงสีพื้นโดยรวมเพื่อให้ได้โทนสีตามที่ต้องการ และมีการควบคุมสีมากยิ่งขึ้น เช่น กำหนดการใช้สีเพียง 5 สีเท่านั้นคือ เขียว 30% น้ำเงิน 30% ส้ม 12% ชมพู 8% ม่วง 20% เพื่อไม่ให้สีกระจุกกระจายจนเกินไป เมื่อลงสีพื้นโดยรวมเสร็จแล้ว จะม้วนเก็บหรือม้วนเปิดผ้าใบเพื่อลงสีรายละเอียดได้ที่ละส่วนตามที่ต้องการ

รูปที่ 4.6 รูปแสดงการม้วนผ้าใบสำหรับการลงสี

เมื่อเสร็จสิ้นการเขียนรายละเอียด มีการแก้ไขเพิ่มเติมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา คือ เก็บรายละเอียดได้มากกว่านี้ บางส่วนในระยะหลังที่เข้มเกินไปสามารถทำให้สีอ่อนกว่านี้ได้อีกเพื่อให้มีความถูกต้องของระยะการมอง

รูปที่ 4.7 ภาพผลงานชิ้นที่ 3 ชายอ ณ พญาไท, 2018, สีอะคริลิคบนผ้าใบ, 100x300 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 วิเคราะห์ผลงานชิ้นที่ 4 ชื่อผลงาน : ซายอ ณ โอศก

ผลงานชิ้นที่ 4 นี้เขียนภาพในพื้นที่ BTS โอศก ขนาดของภาพมีความสูง 110 x 240 เซนติเมตร เป็นผลงานที่นำเอาข้อผิดพลาดต่างๆที่ผ่านมาเพื่อนำมาพัฒนาและแก้ไข จนเกิดผลงานชิ้นที่ 4 รวมถึงถึงการใช้โทนสีเหมือนกับชิ้นที่ 3 และมีเนื้อหาที่เจาะลึกลงไปมากยิ่งขึ้น โดยให้ผู้วิจัยในรูปแบบย้อนหลังทั้งสองคน โดยให้มองผ่านกระจกมองสู่เมืองอันกว้างใหญ่ เนื่องจากผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานชิ้นสุดท้ายในการทำวิจัยในครั้งนี้ และผู้วิจัยใกล้ถึงเวลาที่ต้องกลับภูมิลำเนาตามกำหนดการที่ผู้วิจัยวางเอาไว้ หลังจากเรียนจบ ผลงานชิ้นนี้ให้ความหมายพร้อมกับรู้สึกโดดเดี่ยว แต่ก็ยังมีความหวังเล็กๆที่อยากก้าวไปข้างหน้าในเมืองใหญ่ เป็นเหตุผลหนึ่งของการเลือกเขียนในสถานที่แห่งนี้บนเส้นทางที่มีผู้คนอาศัยและใช้ชีวิตเป็นจำนวนมาก และชื่อสถานที่แห่งนี้ชื่อว่า “โอศก” เป็นชื่อที่ให้ความหมายในทิศทางทางลบ ให้ความรู้สึกถึงความโศกเศร้า

รูปที่ 4.8 ภาพผลงานชิ้นที่ 4 ซายอ ณ โอศก, 2018, สีอะคริลิคบนผ้าใบ, 110x240 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์ คือ การสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ เพื่อให้ผลงานออกมาสวยงามเหมาะสม โดยมีปัจจัยต่างๆเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อประเมินความงามเหล่านั้น เช่น สัดส่วน ความสมดุล จังหวะ การเน้นหรือจุดเด่น เอกภาพ ความขัดแย้ง และความกลมกลืน ซึ่งผู้วิจัยจะวิเคราะห์ตัวอย่างผลงานชิ้นที่ 3 ชื่อผลงาน ชายอ ณ พญาไท โดยยึดปัจจัยต่างๆเข้ามาอธิบายในผลงาน

รูปที่ 4.9 ชายอ ณ พญาไท ขนาด 100 x 300 เซนติเมตร เทคนิค สีอะคริลิก

4.2.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน พร้อมกัน สอดคล้องกัน เข้าด้วยกัน รวมกันเป็นหนึ่ง ขององค์ประกอบต่างๆ ในทางศิลปะ เอกภาพ มักพูดถึงเรื่องของสี เส้น เนื้อหา พื้นผิว เป็นต้น ศิลปินต้องจัดการกับสิ่งเหล่านี้มาประกอบรวมกันเพื่อให้เกิดเอกภาพอย่างมีระเบียบ ก่อเกิดความงามในผลงาน เอกภาพเป็นการจัดระเบียบ เพื่อให้สิ่งต่างๆที่ไม่เข้ากัน สามารถเข้ากันได้ และถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการทำงานศิลปะเป็นอย่างมาก

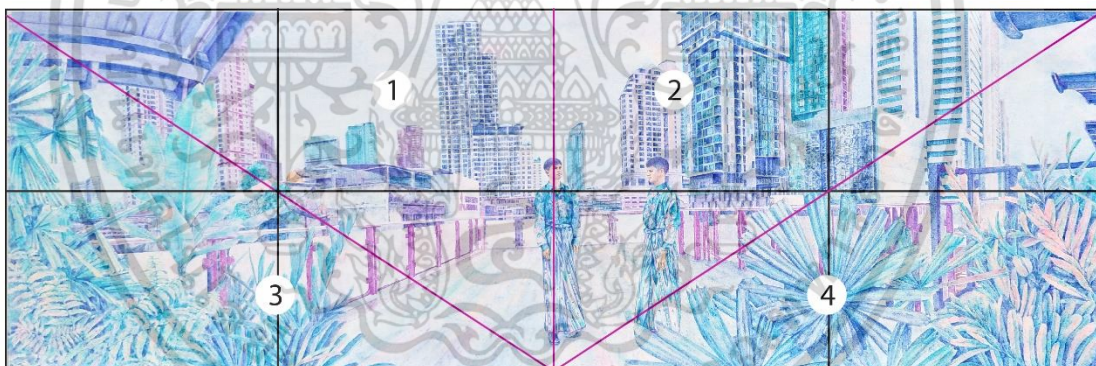
รูปที่ 4.10 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์เอกภาพในผลงานของผู้วิจัย สามารถลากเส้น เพื่อหาจุดศูนย์กลางได้ จะเห็นว่า จุดศูนย์กลางอยู่ที่รูปของบุคคลในภาพ ที่ร่ายล้อมไปด้วยตึกและต้นไม้ ซึ่งมีการโค้งเอียงพุ่งเข้าหาคน ตรงกลาง และอีกบุคคลในภาพด้านขวามือก็ยื่นหน้าและสายตาไปยังบุคคลตรงกลาง เพื่อเป็นการ บ่งบอกถึงการมีอยู่ของเอกภาพในผลงานได้เป็นอย่างดี หรือหากพุดในเรื่องของสีก็สามารถมองเห็น เอกภาพนี้ได้ เพราะการใช้สีในโทนสีฟ้า น้ำเงิน เขียว และเทรกรม่วงเล็กน้อย ทำให้สีไปในทิศทาง เดียวกันได้ ไม่แยกออกจากกันหรือต่างกัน ดูแล้วสีมีความกลมกล่อมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

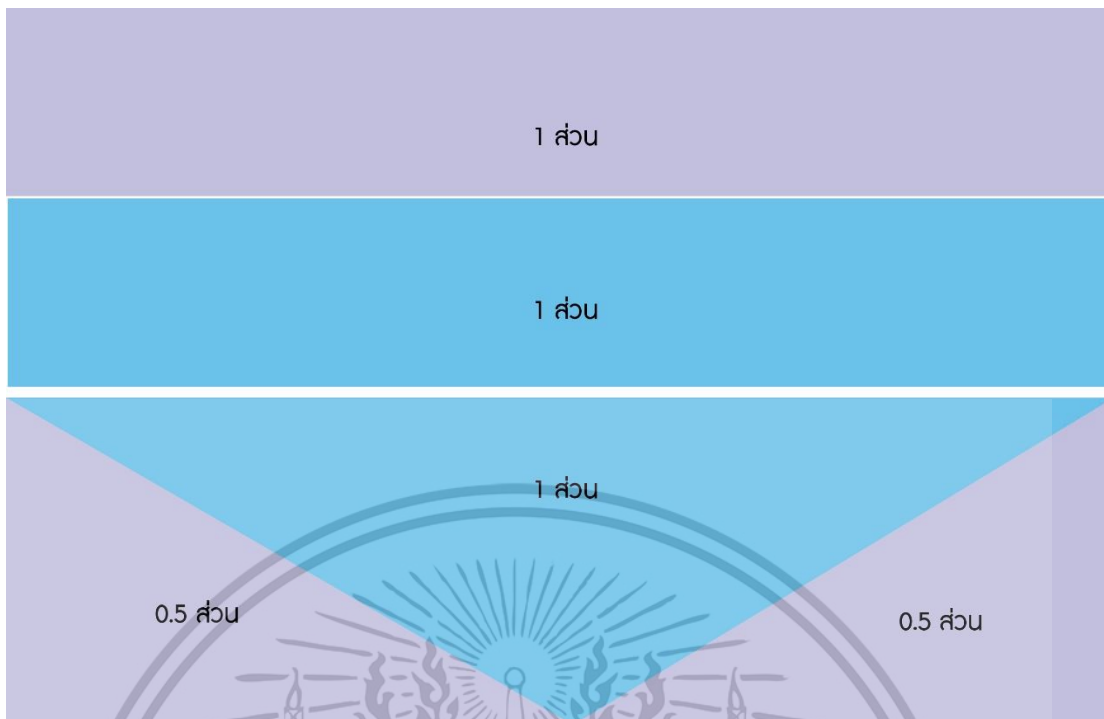
4.2.2 ดุลยภาพ (Balance)

ดุลยภาพ คือ ความพอเหมาะพอดี สมดุล ไม่มากไป ไม่น้อยเกินไป นั้นหมายถึงว่าอยู่เป็นกลาง ในทางศิลปะ ดุลยภาพ คือ สัดส่วนของรูปภาพ สัดส่วนของพื้นที่ หรือ สัดส่วนการใช้สี เพื่อให้ภาพดู แล้วไม่มากไปหรือน้อยจนเกินไป ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบ ดุลยภาพแบบสมมาตร หมายถึง ภาพซ้ายขวา บนล่างเท่ากัน ไม่มีฝั่งไหนเยอะเกินไปหรือน้อยเกินไป และอีกแบบคือ ดุลยภาพแบบ อสมมาตร เป็นการจัดสัดส่วนที่ไปเท่ากัน แต่ทำให้เกิดความรู้สึกที่สมดุล มีลักษณะเคลื่อนไหว (ชลุต นิมเสมอ. 2554 : 164)

รูปที่ 4.11 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพในผลงาน

การวิเคราะห์ดุลยภาพในผลงานของผู้วิจัย สามารถมองเห็นได้ด้วยการลากเส้นแบ่งสัดส่วน จะ เห็นได้ว่าสัดส่วนของพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งแบบรูปทรงสี่เหลี่ยมหรือสามเหลี่ยมก็ตาม พื้นที่ของ รูปทรงที่วาดจะมีสัดส่วนเท่ากัน คือ 1:1 เช่น พื้นที่สี่เหลี่ยมผืนผ้า (เส้นสีดำ) ด้านบนส่วนของตึก (1 และ 2) กับพื้นที่ยืนและต้นไม้ส่วนหน้า (3 และ 4) จะเห็นว่าพื้นที่หรือสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน หรือ แบ่งสัดส่วนเป็นรูปทรงสามเหลี่ยม จะเห็นว่าพื้นที่เมืองกับพื้นที่ต้นไม้สัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือ 1:1 เช่นกัน นี่คือการสมดุลหรือ ดุลยภาพของผลงานชิ้นนี้

รูปที่ 4.12 รูปเปรียบเทียบการแบ่งสัดส่วนของพื้นที่ผลงาน ในสัดส่วน 1:1 ทั้งแบบสี่เหลี่ยม และสามเหลี่ยม

4.2.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหว ทางในศิลปะนั้น เกิดจากเส้น หรือน้ำหนักของสีที่สลับกันไปมา หรือไปในทิศทางต่างๆ เมื่อผู้ชมดูผลงาน จะมีความรู้สึกเคลื่อนไหว และทำให้ภาพดูน่าสนใจ ไม่เบื่อง่าย เนื่องจาก การเคลื่อนไหวในภาพจะทำให้ผู้ชมกวาดสายตาไปมาในส่วนต่างๆ ของภาพ และใช้เวลาในการชมภาพผลงานนานมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เส้น หรือ การเคลื่อนไหวนี้มักใช้เป็นเส้นโค้ง เพราะทำให้ภาพดูเคลื่อนไหวมากที่สุด (ชูลุด นิยมเสมอ. 2554 : 103)

รูปที่ 4.13 รูปแสดงการเคลื่อนไหวในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

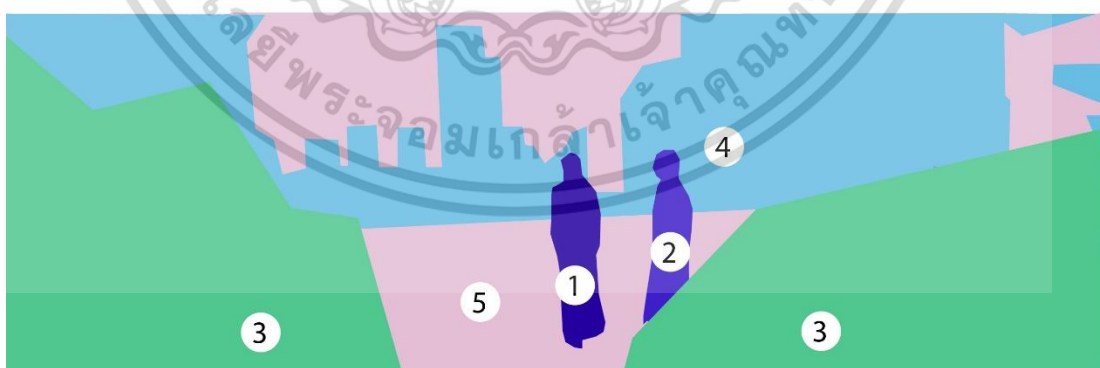
การเคลื่อนไหวในผลงาน จะเห็นได้ว่าเส้นโค้งต่างๆ ของใบไม้ ของตึก โค้งไปมา บ้างครั้งโค้งไปในทิศทางเดียวกันหรือตรงข้ามกันบ้างเล็กน้อย และส่วนใหญ่วิ่งเข้าหาแกนกลางของภาพ ซึ่งเป็นการเคลื่อนไหวที่ดีและสามารถสร้างจุดเด่น หรือมองเห็นจุดเด่นได้อย่างชัดเจน

4.2.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่น หรือจุดเด่น เป็นส่วนสำคัญที่เห็นได้อย่างชัดเจนในผลงาน เพื่อเป็นจุดบอกล่าเรื่องราวของผลงาน ซึ่งจะช่วยให้ผลงานมีความน่าสนใจ และน่าติดตาม จังหวะการวางของจุดเด่นที่เหมาะสม นั้นต้องรู้จักองค์ประกอบของภาพได้เป็นอย่างดี ถึงจะช่วยให้การสร้างจุดเด่นนั้นออกมาได้อย่างเหมาะสม จุดเด่นอาจจะสร้างด้วยสี รูปร่าง รูปทรง หรือขนาดสัดส่วนก็ได้ และจุดเด่นอาจจะมีการจุดเด่นรองลงมา เพื่อสอดคล้องกับจุดเด่นหลัก เป็นการเสริมสร้างความน่าสนใจให้กับผลงานได้มากยิ่งขึ้น

รูปที่ 4.14 รูปแสดงลำดับจุดเด่นต่างๆ ในผลงาน

รูปที่ 4.15 รูปแสดงลำดับจุดเด่นต่างๆ ในผลงาน โดยใช้รูปภาพอย่างง่าย

เมื่อดูการแสดงลำดับความสำคัญ หรือ ลำดับการจัดวางจุดเด่นในผลงาน จะเห็นได้ว่า จุดเด่นลำดับที่ 1 จะอยู่ตรงกลางภาพ เนื่องจากการวางตรงกลางภาพเป็นการสร้างจุดเด่นพื้นฐานอย่างง่าย และเข้าใจได้เป็นอย่างดี และที่สำคัญสวดลายเสื้อผ้าของคนในผลงานมีสวดลายที่เยอะมากพอสมควร เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่ยืนอยู่ในพื้นที่ว่างที่ไม่มีลวดลาย ทำให้การยืนของคนเป็นที่น่าสนใจ และเกิดเป็นจุดเด่นได้ และในผลงานผู้วิจัยได้สร้างตัวละครออกมาอีก 1 บุคคล ซึ่งเป็นจุดเด่นรองลำดับที่ 2 เพื่อเป็นบุคคลรองลงมาที่ผู้ชมสามารถมองเห็นได้

จุดเด่นที่ 3 เป็นจุดเด่นเสริมเพื่อสร้างหรือรองรับจุดเด่นหลักให้ดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้นด้วยพันธุ์ไม้ที่พริ้วไหวสอดคล้องกัน ปลายใบวิ่งเข้าหาจุดเด่นหลัก

จุดเด่นที่ 4 และ 5 เป็นจุดเด่นเสริมสำหรับพื้นหลัง เพื่อให้ภาพมีเรื่องราวและบรรยากาศสิ่งแวดล้อมรอบข้าง และทำให้ จุดเด่นก่อนหน้ามีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

4.3 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

4.3.1 รูปทรง (Forms)

รูปทรง คือ ลักษณะโครงสร้างสิ่งต่างๆ มีความกว้าง สูง ยาว มีลึก มีหนา มีเนื้อที่ภายใน มีปริมาตร และมีน้ำหนัก ซึ่งในลักษณะงานจิตรกรรม สิ่งสำคัญในงาน คือ แสงเงา เพื่อสร้างมิติของรูปทรงให้ออกมาสมจริงมากที่สุด

รูปที่ 4.16 ภาพแสดงมิติของภาพ เพื่อให้เห็นรูปทรงของวัตถุ

ยกตัวอย่างรูปทรงในผลงานชิ้นที่ 3 ซายอ ณ พญาไท ในผลงานชิ้นนี้เพื่อให้เข้าใจและมองเห็นความเป็นรูปทรงมากที่สุด ผู้วิจัยยกตัวอย่างรูปทรงของตึก ซึ่งมองเห็นมิติ ด้านหน้า ด้านข้าง และพื้นที่ภายใน โดยสามารถมองเห็นได้จากน้ำหนักแสงเงาที่ใช้ในทิศทางต่างๆของตึก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 รูปร่าง (Shape)

คือ เส้นรอบนอกทางกายภาพของวัตถุ สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ มีลักษณะเป็น 2 มิติ

รูปที่ 4.17 ภาพแสดงรูปร่างในผลงาน

รูปร่างของภาพ รูปที่ 4.17 จะเห็นได้ถึงความแตกต่างจากรูปที่ 4.16 เนื่องจากภาพมีความแบนเรียบไม่มีมิติของน้ำหนักสี หรือแสงเงา ทุกอย่างเป็นโครงสร้างเพื่อให้ทราบถึงลักษณะเส้นขอบของวัตถุนั้นๆ เพื่อให้ทราบถึงวัตถุหรือสิ่งของเหล่านั้นเป็นอะไร เช่น เรามองเห็นตึก คน ต้นไม้ ลักษณะต่างๆ ได้โดยไม่ต้องมีน้ำหนักของแสงเงา

4.3.3 พื้นผิว (Textures)

พื้นผิว คือ ลักษณะของสิ่งของต่างๆ ที่สัมผัสจะเกิดความรู้สึก เรียบ ขรุขระ แตกต่างกันไป ตามลักษณะของสิ่งของเหล่านั้นๆ (ชุลุด นิมสมอ, 2554 :85)

รูปที่ 4.18 พื้นผิวของเพรชผ้าใบที่ใช้เขียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิวของเฟรมผ้าใบที่ใช้เขียนคือมีลักษณะผิวขรุขระ ผิวมันวาว เนื่องจากพื้นผิวผ้าใบถูกลงพื้นด้วยสีอะคริลิกกึ่งเงา ซึ่งจะทำให้ผลงานเมื่อเขียนสีลงไปจะมีลักษณะสีสด ไม่สิดเหมือนผ้าใบชนิดอื่นที่ไม่มีการลงสีพื้นก่อน

รูปที่ 4.19 ลักษณะพื้นผิวของเฟรมผ้าใบเมื่อเขียนสีลงไป

4.3.4 เส้น (Line)

เส้นเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่จะให้ให้เห็นรูปร่าง รูปทรง ความกว้างลึก และทำให้เกิดความรู้สึกต่างๆได้เป็นอย่างดี

รูปที่ 4.20 เส้นในภาพผลงานงาน นายอ ณ พญาไท

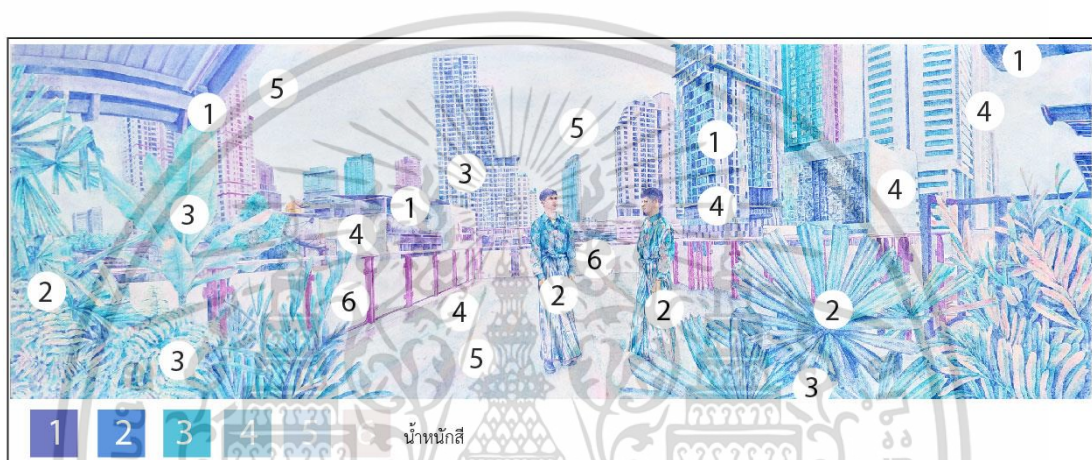
รูปที่ 4.21 เส้นเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกในผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ผู้วิจัยใช้เส้นเพื่อนำมาใช้ในการร่างภาพบนเฟรมผ้าใบ เพื่อให้ง่ายต่อการลง และใช้เส้นเพื่อให้เกิดรูปร่างรูปทรงของวัตถุนั้นๆ ในผลงาน

4.3.4 น้ำหนัก แสงเงา (Shadow)

น้ำหนักเกิดจากสีที่มีค่าน้ำหนักที่แตกต่างกันออกไป คือน้ำหนัก อ่อน กลาง เข้ม เพื่อให้เกิดมิติของรูปร่าง รูปทรง ปริมาตร ความลึก ของวัตถุตามธรรมชาติ และยังสามารถสร้างความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป (ชลุต นิมเสมอ, 2554 : 49)

รูปที่ 4.22 รูปแสดงค่าน้ำหนักของสีในผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ผู้วิจัยใช้น้ำหนักของสีหลักๆ 7 ค่าน้ำหนักด้วยกัน ซึ่งสีที่มีค่าน้ำหนักเข้มที่สุดคือสีน้ำเงินม่วง รองลงมาสีน้ำเงิน เขียว ฟ้า ฟ้าอ่อน และชมพู ตามลำดับ

4.3.5 สี (Color)

สีถือว่าเป็นทัศนธาตุที่สำคัญอย่างหนึ่งร่วมกับทัศนธาตุอื่น เพื่อสร้างสีสัน ความรู้สึกให้ปรากฏออกมา โดยสีเกิดแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ สีที่เกิดจากการหักเหของแสง หรือแสงสี และสีที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ หรือสารสี (ชลุต นิมเสมอ, 2554 : 48)

รูปที่ 4.23 รูปแสดงโทนสีในผลงาน

โทนสีในผลงาน ผู้วิจัยใช้โทนสีม่วง น้ำเงิน และฟ้าเป็นหลัก เพื่อให้ผลงานแสดงออกถึงความเศร้า และแทรกสีชมพู และส้มเล็กน้อยเพื่อสร้างสีสันและเพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับผลงาน เมื่อผู้ชมมองภาพผลงานจะเกิดความรู้สึกเศร้า แต่ในขณะเดียวกัน เมื่อกวาดสายตามองไปเรื่อยๆ จะมองเห็นสีชมพู หรือส้มแทรกอยู่ จะทำให้เกิดการมองที่สนุกไม่ได้เศร้าจนเกินไป

4.3.5 จุด (Dot)

จุด ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญลำดับต้นๆของทัศนธาตุ มีลักษณะกลมเล็ก เป็นต้นกำเนิดของเส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว เพราะ เมื่อนำจุดมาเรียงต่อกันจะเกิดเป็นเส้น และเส้นเรียงต่อกันให้เกิดมิติ รูปร่างรูปทรง พื้นผิวต่อไป

รูปที่ 4.24 รูปแสดงการจุด หรือแต้มสีในผลงานส่วนของต้นไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.25 รูปแสดงการจุด หรือแต้มสีในผลงานส่วนของพื้นที่ สีขาว

ผลงานสร้างสรรค์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สี ด้วยการระบาย และแต้มสีเป็นจุดๆ เพื่อสร้างความน่าสนใจ การแต้มสีด้วยการแทรกสีต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน สร้างมิติ และสีสันทันที่น่าสนใจ เพื่อแสดงออกถึงการมีสติ สมาธิ และความตั้งใจ แม้แต่ในพื้นที่สีขาว ของผนัง หรือท้องฟ้ายังมีสีฟ้าอ่อน ๆ ชมพูเล็กน้อยแทรกอยู่ด้วย ไม่ได้ปล่อยให้พื้นที่สีขาวไว้ ดังนั้น ในผลงานทุกชิ้นในการสร้างสรรค์ชุดนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการแต้มสี หรือจุดทั่วทั้งภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยและการสร้างสรรค์ในหัวข้อ ซายอโนบริบทกรุงเทพฯ เป็นการสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

จากวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ผลงานวิจัยในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของความรู้สึกของผู้ย้ายถิ่นนับล้านที่เข้ามาอาศัยในเมืองหลวง หรือในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อันคอยบอกเรื่องราวความรู้สึกถึงความโดดเดี่ยวท่ามกลางเมืองใหญ่ที่รายล้อมไปด้วยตึกระฟ้ากับผู้คน que เดินผ่านไปผ่านมาอย่างไม่ขาดสายที่ไม่คุ้นชินกับใบหน้าอันสวยงามของผู้คนเหล่านั้น จากการแสดงผลงานในนิทรรศการ “FUSE” มีจำนวนไม่น้อยที่เข้าใจอะไรบางอย่างในผลงานที่สื่อถึงความเป็นพื้นที่ถิ่นได้ จากการชมผลงานบริเวณตลาดลายผ้าโสร่งของผู้วิจัยที่เขียนลงไป เนื่องจากความโดดเด่นของภาพด้วยทำเย็บของผู้วิจัยในภาพแต่สิ่งที่น่าแปลกใจ ผู้คนที่เข้าใจความหมายส่วนมากมีผู้มีถิ่นกำเนิดต่างจังหวัดที่สังเกตเห็นจุดมุ่งหมายของการนำเสนอของผู้วิจัย ไม่ใช่ผู้ชมที่มีถิ่นกำเนิดในกรุงเทพฯ หรือในเมืองหลวง อาจจะเป็นเพราะเนื่องด้วยความเป็นคนพื้นถิ่นด้วยกันเอง มีความเข้าใจเห็นอกเห็นใจเหมือนกัน หรือเป็นเพราะความคุ้นเคยของลายผ้า เลยสามารถมองเห็นสิ่งเหล่านี้ได้ดีมากกว่าคนที่ไม่มีถิ่นกำเนิดในเมืองหลวง เนื่องจากคนเมืองมีวิถีการใช้ชีวิตที่เร่งรีบ การทำงานในแต่ละวันไม่ได้มีความสนใจในความรู้สึกของผู้คนทั่วไปที่ไม่รู้จักกันมากนัก ในขณะที่ผู้วิจัยใส่ชุดผ้าโสร่ง กับเสื้อที่มีลวดลายทางภาคใต้โดยได้รับอิทธิพลจากเสื้อผ้าประเทศอินโดนีเซียออกไปถ่ายภาพในพื้นที่จริง ความรู้สึกของผู้คนที่ผ่านไปผ่านมาดูเหมือนว่าไม่ได้มีความรู้สึกเห็นผู้วิจัยเป็นตัวแปลกประหลาดมากนัก อาจเป็นเพราะความหลากหลายของชาติพันธุ์ ความหลากหลายของชนชั้นที่มีมากและกระจายไปทั่ว ทำให้เป็นเรื่องธรรมดา และคนเมืองก็มองข้ามสิ่งเหล่านี้ไป แต่ในขณะเดียวกันเมื่อผู้วิจัยไปยื่นถ่ายรูปบริเวณสี่แยกชองนนทบุรี มีทหารจำนวน 5 คน ขึ้นมาจับตาดูผู้วิจัย และคอยสอดส่องดูแลในกระเป๋ของผู้วิจัยที่ตั้งทิ้งไว้ข้างๆ ทำให้ผู้วิจัยมีความรู้สึกว่ ภาพลักษณ์ของความเป็นพื้นที่ถิ่นภาคใต้อีกยังมีเรื่องของความรู้สึกในทางลบของคนบางกลุ่มเนื่องจากสถานการณ์ทางภาคใต้อีกที่ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้การควบคุมดูแลความปลอดภัยของทหารเข้มงวดมากยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของทหารได้

หากสรุปความรู้สึกของผู้วิจัยเองในด้านการทำงานตลอดทั้งการเขียนผลงาน 4 ชิ้นที่ผ่านมา สิ่งที่คาดหวังไว้คือ การวาดเป็นการระบายความรู้สึกในใจของผู้วิจัยซึ่งสามารถเป็นการระบายความรู้สึกคิดถึงบ้านเกิดได้เป็นอย่างดี แต่เมื่อเขียนไปในระยะหนึ่งความคิดถึงกลับบ้านกลายเป็นความต้องการที่จะกลับบ้านมากยิ่งขึ้น จากการกลับบ้านสองเดือนต่อหนึ่งครั้ง กลายเป็นเดือนละหนึ่งครั้งที่ต้องกลับบ้าน โดยกลับบ้านครั้งละ 5-10 วัน กลับมาเพื่ออยู่กับพ่อแม่และพี่สาว ไม่ได้ทำงานเขียนรูปมากนัก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากเป็นความรู้สึกว่าเราต้องการกลับมาพักผ่อนจากความวุ่นวาย การแข่งขันทำงาน และการต่อสู้ของการใช้ชีวิต ในแต่ละวันดูเหมือนว่าวันเวลาเปลี่ยนไปเร็วมาก เมื่อเทียบกับการอยู่ที่บ้านเกิด จังหวัดสตูล

การสรุปผลการวิจัยด้านการเขียนสื่อบริการลูกค้า จากผลงานชิ้นที่ 1-4 ความสามารถในการเขียนเก็บรายละเอียดภาพดีขึ้นมาก ผู้วิจัยได้เห็นถึงการพัฒนา ความตั้งใจในตัวเอง และได้เห็นศักยภาพที่มีอยู่ในตัวเองที่มีมากกว่าที่คิด ด้วยตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และได้ข้อคิดที่ว่า “หากเราทำงานด้วยความตั้งใจจริงแล้ว ทุกอย่างย่อมเป็นไปได้” การให้เวลากับสิ่งที่เราทำและสำคัญนั้นก็เป็นอีกสิ่งสำคัญเพื่อให้งานออกมาดี ในขณะที่กำลังทำงานวิจัยชุดนี้ ผู้วิจัยต้องทำงานหาเงินพร้อมๆกับการทำวิจัย และให้เวลากับการทำงานวิจัยมากยิ่งขึ้น ทำให้ผลงานชิ้นที่ 3 และชิ้นที่ 4 ออกมาอยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ และผลงานชุดนี้สามารถต่อยอดและเพิ่มความหนักแน่นในด้านความคิด และรูปแบบการนำเสนอต่อไปได้อีกในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ผลงานวิจัยในครั้งนี้ใช้เวลาในการสร้างสรรค์ และทำการศึกษาในระยะเวลาสั้นๆ ยังคงมีข้อผิดพลาดและสามารถต่อยอดในด้านต่างๆได้อีกมาก เช่น เทคนิคการนำเสนอซึ่งผลงานชิ้นที่ 1-4 สามารถทำให้เห็นภาพได้อย่างชัดเจนในเรื่องของความละเอียดของการเขียนที่มีมากขึ้น และใช้โทนสีที่น่าสนใจมากขึ้น ในอนาคตสามารถกำหนดโทนสีในโทนต่างๆได้อีกมาก เพื่อไม่ให้สีดูสกปรก การตีความหมายเพื่อบอกเล่าเรื่องราวในแง่มุมต่างๆ ให้มีรูปแบบอื่นมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เข้าถึงผู้ชม และผู้ชมสามารถมองเห็นความหมายที่ต้องการนำเสนอ ซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นประโยชน์ให้กับผู้สนใจที่จะศึกษาต่อในเรื่องของการย้ายถิ่นของประชาชนในเมืองหลวงได้เป็นอย่างดี

บรรณานุกรม

- จิระพัฒน์ พิตรปรีชา. 2547. 109 **มองพิศ มองผ่านงานศิลป์**. กรุงเทพฯ : พาสเอ็ดดูเคชั่น.
- ชลุด นิมเสมอ. 2541. องค์ประกอบของศิลปะ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- ดวงจันทร์ อาภาวัชรุตม์ เจริญเมือง. 2542. **เมืองในสังคมไทย กำเนิดพัฒนาการและแนวโน้ม**.
เชียงใหม่ : สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัชนิกร เศรษฐ์. 2528. **สังคมวิทยาชนบท**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. “**การย้ายถิ่น ความเป็นเมือง และแรงงาน**.”
ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก : <http://www.ipsr.mahidol.ac.th/ipsrbeta/th/ResearchClusters.aspx?ArticleId=49>. 2018.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. “**การสำรวจการย้ายถิ่นของประชากร พ.ศ. 2559**.” ออนไลน์. เข้าถึงได้จาก : <http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/migrationPocket59.pdf>. 2018.
- สุจิตต์ วงษ์เทศ. 2554. **สี่จังหวัดชายแดนภาคใต้**. กรุงเทพฯ : หจก. ภาพพิมพ์.
- Artnet. “Richard Estes.” [online]. Available :
<http://www.artnet.com/artists/richard-estes>. 2018.
- John Pike แปลโดย นิวิต หะนนท์. 2532. **การเขียนสีน้ำ**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Marcello Francone. 2015. **Thai Eye**. Italy : Skira.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายฮาสัน เตบสัน
วัน เดือน ปี เกิด	5 มีนาคม 2536 จังหวัดสตูล
ที่อยู่	31/3 หมู่ 6 ต.ท่าแพ อ.ท่าแพ จ.สตูล 91150
อีเมล	hasun.amtv@gmail.com
โทร	+66 89 294 9083
ประวัติการศึกษา	
2557	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ภาพพิมพ์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2560	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ทัศนศิลป์) คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ประสบการณ์การทำงาน	
2558-2559	สถานีโทรทัศน์อมรินทร์ทีวี แผนก marketing ตำแหน่ง Art Officer
2558-2561	ครูสอนสีน้ำ
ประวัติการแสดงผลงาน	
2561	- Fabriano in Acquarello 2018 at Italy - UrbinoInAcquerello 2018 at Italy - International Watercolor Society Bangladesh Biennale, 2018
2560	- 2 nd International Watercolour India Biennale 2017 - แสดงงานเดี่ยว นิทรรศการ “MoomgMing” ณ หอศิลป์จามจุรี - "จิตรกรแห่งจุฬาฯ เทิดทูนราชาแห่งราชัน ร้อยวันร้อยดวงใจ ถวายในหลวงรัชกาลที่๙" - นิทรรศการ "ทัศน ทัศน ทัศน: ในหลวง" - 2 nd Tirana International Watercolor Biennale 2017 at Albania - Fabriano in Acquarello 2017 at Italy - UrbinoInAcquerello 2017 at Italy - King in our heart art exhibition 2017 At River City Bangkok.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2559

- Bluport International Watercolor Society Thailand Biennale, 2016
- IWS – Thailand Artists Exhibitions 2016
- World Watercolor Expositions, Thailand. 2016.
- ครุศิลป์สัมพันธ์ ครั้งที่ 1 จ.สงขลา

2558

- แสดงงาน “THIS IS TOMORROW” The Senior Project Art Exhibition

2557-2556

- ร่วมแสดง การประกวดวาดภาพ นานมี ประจำปี 2557
- ร่วมแสดงศิลปกรรมรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 31
- แสดงนิทรรศการ DELIGHTFUL CHAN ที่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- แสดงนิทรรศการภาพพิมพ์ MIRRO หอศิลป์จามจุรี
- แสดงนิทรรศการภาพเขียนสีน้ำมัน ONCE UPON A TIME IN SICHANG
- แสดงนิทรรศการภาพเขียน PLAI CHAN

รางวัลที่เคยได้รับ

2560

- ได้รับทุนสนับสนุนจาก สภามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- รางวัลชมเชย การประกวด แข่งขัน ENERGY PAINTING 2017

2558

- รางวัลชนะเลิศอันดับ 1 การประกวด “แรงบันดาลใจแห่งชีวิต” นิโคล จอห์น

2557

- รางวัลชมเชย การประกวด แข่งขัน ENERGY PAINTING 2014
- เป็น 1 ใน 20 ผลิตภัณฑ์สาร ELLE GIRL เล่มแรกของประเทศไทย
ในรายการ ELLE 20 ภารกิจปิดเล่ม ออกอากาศ ทางช่อง GMM ONE

2556

- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การประกวด “แรงบันดาลใจแห่งชีวิต”
- รางวัลชมเชย การประกวด แข่งขัน ENERGY PAINTING 2013

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2555

- รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 การประกวด ARCHES PAINTING CONTEST 2012
- รางวัลชมเชยประกวดประติมากรรม ART FOR THE KING

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้